

Brüssel, 4. november 2021
(OR. en)

13316/21

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0345(NLE)

PECHE 394

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Martine DEPREZ, direktor
Kättesaamise kuupäev:	3. november 2021
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2021) 661 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU MÄÄRUS, millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2021) 661 final.

Lisatud: COM(2021) 661 final

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 3.11.2021
COM(2021) 661 final

2021/0345 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade
püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates
vetes väljaspool liitu**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Kõigi kalapüügivõimalusi käsitlevate määrustega on vaja piirata kalavarude püüki sellise tasemeni, mis on kooskõlas ühise kalanduspoliitika (ÜKP) üldeesmärkidega. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta¹ (edaspidi „alusmäärus“) on sätestatud püügi piirnormide ja püügikoormuse piirangute iga-aastaste ettepanekute eesmärgid, et tagada liidu kalanduse ökoloogiline, majanduslik ja sotsiaalne jätkusuutlikkus.

Püügivõimalused määratakse kindlaks iga-aastase (süvamere kalavarude puhul kaheaastase) majandamistsükli jaoks. Euroopa Parlament ja nõukogu on muu hulgas vastu võtnud Põhjamere mitmeaastase kava² ja läänepiirkonna vete mitmeaastase kava³.

Mõned ettepanekus osutatud kalapüügivõimalused kehtestab liit autonoomselt ning mõned neist on kokku lepitud mitmepoolsete või kahepoolsete konsultatsioonide järel. Koguste jaotamisel liikmesriikide vahel lähtutakse suhtelise stabiilsuse põhimõttest.

Seega hõlmab käesolev ettepanek järgmist:

- liidu autonoomsed kalavarud;
- ühised kalavarud, mida tuleb majandada koos Ühendkuningriigiga Põhjameres ja loodepiirkonna vetes, koos Norraga Põhjameres ja Skagerraki väinas või mille majandamisel lähtutakse Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) liikmeteks olevate rannikuriikide vahelistest nõupidamistest, ning
- piirkondlike kalandusorganisatsioonidega sõlmitud kokkulepetest tulenevad kalapüügivõimalused.

Mitu püügivõimalust on käesolevas ettepanekus märkega „p.m.“ (*pro memoria*), sest

- teaduslikud nõuanded mõne kalavaru kohta ei olnud ettepaneku vastuvõtmise ajal veel kättesaadavad või
- teatavad püügipiirangud ja muud soovitusel asjakohastelt piirkondlikelt kalandusorganisatsioonidelt ei ole veel vastu võetud, kuna aastakoosolekud ei ole veel toimunud, või

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjameres kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

- Gröönimaa vete teatavate kalavarude, ühiste kalavarude või kolmandate riikidega vahetatavate püügivõimaluste kohta ei ole veel andmeid, sest need saadakse alles pärast Gröönimaa ja kõnealuste kolmandate riikidega peetavate konsultatsioonide lõppu, või
- komisjon peab Ühendkuningriigiga veel konsulteerima 2022. aasta koostöö üle ühiste kalavarude, sealhulgas kalapüügivõimaluste osas.

Kalapüügivõimaluste kehtestamise lähenemisviis

Komisjon avaldas tavapäraselt oma iga-aastase teatise „Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2022. aastaks“ (COM(2021) 279). Teatises on esitatud teaduslikele nõuannetele toetuv ülevaade kalavarude seisukorrast ja selgitatud kalapüügivõimaluste kehtestamise korda.

Vastuseks komisjoni taotlusele esitas Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) 30. juunil 2021 iga-aastase nõuande mitme käesoleva ettepanekuga hõlmatud kalavaru kohta⁴.

ICESi teaduslik nõuanne sõltub suuresti andmetest: täielikult saab hinnata üksnes neid kalavarusid, mille kohta on piisavalt usaldusväärseid andmeid, et hinnata varude suurust ning prognoosida, kuidas varud reageerivad erinevate kasutamisstsenaariumide korral (nn püügistsenaariumide tabelid). Kui on piisavalt andmeid, saavad teadusasutused esitada prognoose püügivõimaluste kohandamiseks, nii et asjaomane kalavaru saaks taastuda maksimaalset jätkusuutlikku saagikust võimaldava tasemeni. Seepärast nimetatakse seda nõuannet maksimaalset jätkusuutlikku saagikust käsitlevaks nõuandeks. Muudel juhtudel toetuvad teadusasutused püügivõimaluste kohta soovitude andmisel ettevaatusprintsibile. ICESi poolt sel puhul kasutatavat metoodikat on kirjeldatud ICESi avaldatud nõuannetes piiratud andmetega kalavarude kohta⁵.

Kõik komisjoni kavandatud kalapüügivõimalused vastavad teaduslikele nõuannetele, mille komisjon on saanud kalavarude seisukorra kohta ja mida on kasutatud komisjoni teatistes kirjeldatud viisil.

Lossimiskohustus

Vastavalt alusmääruse artiklile 15 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019 lossimiskohustust kõigi kalavarude suhtes, millele on kehtestatud püügi piirnormid. Samas on alusmäärusega ette nähtud teatavad erandid lossimiskohustusest. Tuginedes liikmesriikide ühistele soovitudele, võttis komisjon vastu delegeeritud määrused, milles on sätestatud tagasiheite erikavad, millega lubatakse vähese tähtsusega erandite või kõrgel ellujäämismääral põhinevate erandite alusel piiratud kogused tagasi heita.

Seoses lossimiskohustuse kehtestamisega ja kooskõlas alusmääruse artikli 16 lõikega 2 peavad kavandatavad püügivõimalused lossitud koguste asemel kajastama püütud koguseid, seega võetakse arvesse, et tagasiheide ei ole enam lubatud. Seda tehakse alusmääruse artikli 15 lõikes 1 osutatud püügiga hõlmatud kalavarude kohta saadud teaduslike nõuannete põhjal. Kavandatavate püügivõimaluse kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta ka muid asjakohaseid

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Vt eelkõige dokumenti „ICES approach to advice on fishing opportunities“; https://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2021/2021/Advice_on_fishing_opportunities.pdf

sätteid, st artikli 16 lõiget 1 (suhtelise stabiilsuse põhimõte) ja artikli 16 lõiget 4 (ühise kalanduspoliitika eesmärgid ja mitmeaastastes majanduskavades sätestatud eesmärgid).

Selleks, et võtta arvesse lossimiskohustuse täielikku kohaldamist, lähtub komisjon lubatud kogupüügi ettepanekus mitte lossimisnõuannetest, nagu tehti varem, vaid püügi-alastest nõuannetest. Kavandatud liidu kvootide puhul võetakse arvesse asjaolu, et kehtestatud erandite põhjal esineb teatav piiratud tagasiheide, mida ei lossita ega arvestata kvoodist maha. Seepärast arvestatakse need kogused liidu kvootidest maha.

Ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanism

Arvesse tuleb võtta ka alusmääruse ja nõukogu määruse (EÜ) nr 847/96⁶ vahelisi seoseid. Viimasega on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise lisatingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas paindlikkust võimaldavad sätted, nagu artikkel 3 (kalavarud, mille kohta on esitatud ettevaatusprintsiiibil põhinevad ICESi nõuanded) ja artikkel 4 (analüütiline lubatud kogupüük kooskõlas ICESi nõuannetega maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kohta). Määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 2 kohaselt otsustab nõukogu lubatud kogupüügi kehtestamisel, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse artikleid 3 ja 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. Alusmääruse artikli 15 lõikes 9 on sätestatud veel üks paindlikkuse mehhanism püügikoguste ühest aastast teise ülekandmiseks.

Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet ning takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, tuleks selgitada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artiklitega 3 ja 4 ette nähtud meetmeid ei tohi kohaldada kumulatiivselt alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohaste meetmetega.

Alusmääruse artikli 15 lõike 9 kohase ühest aastast teise ülekandmise paindlikkuse mehhanismi kasutamine tuleks välistada, kui see kahjustaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist, eelkõige varude puhul, mille kudekarja biomass on väiksem kui biomassi piirangu piirväärtus (B_{lim}).

Kavandatud lubatud kogupüük ja selgitus

Alates 2019. aastast on komisjon (iga-aastaseid kalapüügivõimalusi käsitleva määruse seletuskirjas) loetlenud kalavarud, mille puhul kavandatud lubatud kogupüük erineb kehtivast lubatud kogupüügist rohkem kui 20 %. Sellised kalavarud on 2022. aastal järgmised:

Lubatud kogupüük (TAC)	Merepiirkonna nimetus	2022. aastaks kavandatud lubatud kogupüük	Lubatud kogupüügi kavandatud muudatus võrreldes 2021. aastaga*	Selgitus
Tursk Kattegatis	Kattegat	97 tonni	-21 %	Ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuande kohaselt on lubatud kogupüük 0 tonni. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada norra salehomaari vältimatu kaaspüügi lubatud kogupüük, mis oleks kooskõlas ICESi tehnilise nõuandega.

⁶ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

Lubatud kogupüük (TAC)	Merepiirkonna nimetus	2022. aastaks kavandatud lubatud kogupüük	Lubatud kogupüügi kavandatud muudatus võrreldes 2021. aastaga*	Selgitus
Norra salehomaar 3.a püügipiirkonnas	Skagerrak ja Kattegat	8 501 tonni	-31 %	Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük, mis oleks kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuandega ja jääks F_{MSY} alumisse vahemikku ($F_{MSY\ lower}$). F_{MSY} -vahemik on selline kalastussuremuse väärtuste vahemik, mis tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse ning selle, et pikaajaline saagikus ei väheneks rohkem kui 5 % ega mõjutaks oluliselt asjaomaste kalavarude taastootmist. Lubatud kogupüügi puhul lähtutakse F_{MSY} alumisest vahemikust, mitte kõrgeimast väärtusest, sest tursk, mille kogupüük on nõuande kohaselt 0 tonni, loetakse kaaspüügiks. F_{MSY} kõrgeim väärtus on kalastussuremuse tase, mis tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse.
Norra salehomaarid 8.c püügipiirkonnas, funktsionaalsetes üksustes (FU) 25 ja 31	Biskaia lahe lõunaosa	1,7 tonni (FU 25) 20 tonni (FU 31)	pikendamine (FU 25) +1 329 % (FU 31)	FU 25 jaoks on ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuande kohaselt lubatud kogupüük 0 tonni. Komisjon teeb ettepaneku kehtestada teadusliku püügi jaoks lubatud kogupüük, et koguda andmeid, mis kajastavad saaki püügikoormuse ühiku kohta. FU 31 kohta teeb komisjon ettepaneku, et kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuandega oleks lubatud kogupüük võrdne F_{MSY} kõrgeima väärtusega. Liidu kvoodi kehtestamisel on sellest maha arvatud lossimiskohustuse erandiga hõlmatud kogused.
Atlandi merilest Kattegatis	Kattegat	1 038 tonni	+34 %	Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük, mis oleks kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuandega ja jääks F_{MSY} alumisse vahemikku. Lubatud kogupüügi puhul lähtutakse F_{MSY} alumisest vahemikust, mitte kõrgeimast väärtusest, sest tursk, mille kogupüük on nõuande kohaselt 0 tonni, loetakse kaaspüügiks. See lubatud kogupüük on proportsionaalne osa (19,2 %) nõuandega hõlmatud ala (Kattegat, Belti meri ja Øresund) jaoks lubatud kogupüügist. Liidu kvoodi kehtestamisel on sellest maha arvatud lossimiskohustuse erandiga hõlmatud kogused.
Harilik merikeel 7.b ja 7.c püügipiirkonnas	Iirimaa lääneosa ja Porcupine'i madal	19 tonni	-44 %	Komisjon teeb ettepaneku, et lubatud kogupüük oleks kooskõlas ettevaatusprintsiiibil põhineva nõuandega.

Lubatud kogupüük (TAC)	Merepiirkonna nimetus	2022. aastaks kavandatud lubatud kogupüük	Lubatud kogupüügi kavandatud muudatus võrreldes 2021. aastaga*	Selgitus
Harilik merikeel 8.a ja 8.b püügipiirkonnas	Biskaia lahe põhja- ja keskosa	2 233 tonni	-37 %	Komisjon teeb ettepaneku kehtestada lubatud kogupüük, mis oleks kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuandega ja võrdne F_{MSY} kõrgeima väärtusega. Biomass on praegu väiksem kui $MSY B_{trigger}$, kuid suurem kui B_{lim}. $MSY B_{trigger}$ on kudekarja biomassi piirväärtus, millest madalama näitaja korral tuleb võtta majandamismeetmeid, et kalavarud taastuksid ja jõuaksid tasemele, mis tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise, ning B_{lim} on kudekarja biomassi piirväärtus, millest allpool võib kalavaru paljunemisvõime väheneda. Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuande puhul võetakse arvesse praegust väikest biomassi. Liidu kvoodi kehtestamisel on sellest maha arvatud lossimiskohustuse erandiga hõlmatud kogused.

* Lubatud kogupüügid, millest arvatakse maha lossimiskohustuse erandiga hõlmatud kogused, määratakse kindlaks lähtuvalt liidu kvootidest.

- Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Esitatud meetmed on kavandatud vastavalt ühise kalanduspoliitika eesmärkidele ja eeskirjadele.

- Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Kavandatud meetmed on kooskõlas liidu muude tegevuspõhimõtetega, eriti keskkonnapoliitika ja kestliku arengu valdkonnas.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- Õiguslik alus**

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 3.

Liidu kohustused vee-elusressursside säästvaks kasutamiseks tulenevad alusmääruse artiklis 2 sätestatud kohustustest.

- Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuuluvas valdkonnas, millele on osutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punktis d. Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmisel põhjusel: ühine kalanduspoliitika on ühine poliitika ning vastavalt aluslepingu artikli 43 lõikele 3 on nõukogul kohustus võtta vastu meetmed kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta. Nõukogu kavandatava määrusega eraldatakse liikmesriikidele püügivõimalused. Võttes arvesse alusmääruse artikleid 16 ja 17, jaotavad liikmesriigid seejärel need püügivõimalused omal äranägemisel omakorda piirkondadele või ettevõtjatele. Seega on liikmesriikidel piisavalt manööverdamisruumi selliste otsuste tegemisel, mis on seotud neile eraldatud püügivõimaluste kasutamise sotsiaalse ja/või majandusliku mudeli valikuga.

Ettepanek ei sisalda liikmesriikide jaoks uusi finantskohustusi. Nõukogu võtab sellise määruse vastu igal aastal ning selle rakendamiseks vajalikud avalikud ja eraõiguslikud vahendid on juba olemas.

- **Vahendi valik**

Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3 on kavandatav vahend nõukogu määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Kalapüügivõimalusi käsitlev määrus vaadatakse läbi mitu korda aastas, et võtta arvesse uusimaid teaduslikke nõuandeid ja muid arengusuundi.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

a) Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloormus

Komisjon on oma teatise „Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2022. aastaks“ alusel konsulteerinud sidusrühmadega, eelkõige piirkondlike nõuandekomisjonidega, ja liikmesriikidega kavandatud lähenemisviisi üle, mis hõlmab mitmesuguseid ettepanekuid püügivõimaluste kohta.

Komisjon on järginud teatises „Konsulteerimise parandamine ühenduse kalanduse juhtimisel“ (KOM(2006) 246 (lõplik)) esitatud põhimõtteid, mille kohaselt tuleb konsulteerimisi sidusrühmadega alustada varem, et pidada strateegilist mõttevahetust võimalikult kiire rakendamise üle.

b) Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Sidusrühmade vastused komisjoni eespool nimetatud iga-aastasele teatisele kajastavad nende vaateid komisjoni hinnangule varude seisukorra kohta ning sellele, kuidas varusid asjakohaselt majandada. Komisjon võttis neid vastuseid käesoleva ettepaneku koostamisel arvesse.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Nagu juba nimetatud, konsulteeris komisjon metoodikaküsimustes Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukoguga (ICES). ICESi nõuanded põhinevad selle eksperdirühmade ja otsuseid tegevate organite väljatöötatud nõuanderaamistikul ning on kooskõlas komisjoniga sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumiga.

Lõplik eesmärk on saavutada ja säilitada selline kalavarude tase, mis võimaldab kindlustada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. Nimetatud eesmärk on lisatud sõnaselgelt alusmäärusesse, eelkõige selle artikli 2 lõikesse 2, milles on sätestatud, et see eesmärk „tuleb saavutada võimaluse korral 2015. aastaks ning [...] 2020. aastaks kõigi kalavarude puhul“. See kajastab liidu kohustusi seoses 2002. aastal Johannesburgis toimunud üleilmse säästva arengu tippkohtumise järeldustega ja eesmärgi saavutamiseks väljatöötatud rakenduskavaga. Nagu eespool märgitud, on maksimaalne jätkusuutlik saagikus teada vaid mõne kalavaru kohta, sealhulgas püügimahu ja kaubandusliku väärtuse seisukohalt väga tähtsa kalavaru kohta, nagu euroopa merluus, tursk, euroopa merikurat, harilik merikeel, kenakammeljad, kilttursk ja norra salehomaar.

Põhjamere ja läänepiirkonna vete sihtliikide püügi võimalused määratakse asjakohaste mitmeaastaste kavade alusel; kavades on määratud kindlaks F_{MSY} kalastussuremuse vahemikud ja seega võimaldavad need teatavatel tingimustel mõningat paindlikkust. Komisjon on küsinud ICESilt nõu, mille põhjal hinnata sellise paindlikkuse vajadust ja rakendatavat paindlikkust. F_{MSY} ülemist vahemikku saab kasutada lubatud kogupüügi kohta ettepanekute tegemiseks vaid siis, kui vastavalt teaduslikule nõuandele on vaja määrata kalapüügivõimalused kindlaks kooskõlas nende F_{MSY} -vahemikega, et saavutada asjakohase mitmeaastase kava eesmärgid segapüügi puhul

- või
- vältida kalavarude liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tingitud tõsist kahju teatavale varule või
- piirata aastate vahelisi suuri kõikumisi.

Kui kalavaru biomass on allpool asjakohases mitmeaastases kavas osutatud võrdlusaluseid, tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks tasemel, mis vastab kalastussuremusele, mida vähendatakse proportsionaalselt, võttes arvesse kalavaru biomassi vähenemist.

Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks on teatavatel juhtudel vaja kalastussuremust ja/või püüki vähendada. Käesolevas ettepanekus lähtutakse sel puhul maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alasest nõuandest, kui see on olemas. Kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega ja kui lubatud kogupüük on kavandatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuande põhjal, vastab lubatud kogupüük tasemele, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise 2022. aastal. See lähenemisviis on kooskõlas põhimõtetega, mis on esitatud komisjoni iga-aastases teatises „Säästvam kalapüük ELis: ülevaade olukorrast ja suunad 2022. aastaks“.

Piiratud andmetega kalavarude puhul soovivad teaduslikud nõuandvad organid kas püüki vähendada, hoida samal tasemel või suurendada. ICESi nõuandes on selliste erinevuste kohta esitatud kvantitatiivsed juhised ja nendest lähtuvalt on kindlaks määratud kavandatud lubatud kogupüük.

Mõne kalavaru kohta (peamiselt laialt levinud liigid, haid ja raid) avaldatakse ICESi nõuande sügisel. Vajaduse korral tuleb käesolevat ettepanekut pärast nõuande saamist ajakohastada.

• **Mõjuhinnang**

Kalapüügivõimalusi käsitleva määruse kohaldamisala on piiratud ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3.

Ettepanekus püütakse vältida lühiajalisi strateegiaid ja teha otsuseid pikaajalise jätkusuutlikkuse kasuks. Seetõttu võetakse arvesse sidusrühmade ja nõuandekomisjonide

algatusi, kui ICES ja/või kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) on need läbi vaadanud ja heaks kiitnud. Ühise kalanduspoliitika reformi komisjonipoolne ettepanek põhines mõjuhindangul (SEK(2011) 891), milles kinnitati, et maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgi saavutamine on keskkonnavalase, majandusliku ja sotsiaalse kestlikkuse tingimus.

Mis puutub piirkondliku kalandusorganisatsiooni hallatavatesse püügivõimalustesse ja varudesse, mida jagatakse kolmandate riikidega, siis rakendatakse käesoleva ettepanekuga eelkõige rahvusvaheliselt kokkulepitud meetmed. Kõiki asjaolusid, mis on olulised püügivõimaluste võimaliku mõju hindamisel, käsitletakse rahvusvaheliste läbirääkimiste ettevalmistamisel ja läbirääkimiste käigus, mille raames lepitakse liidu kalapüügivõimalused kokku kolmandate isikutega.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepanekuga nähakse ette lihtsustada liidu või riikide avaliku sektori asutuste halduskorda eelkõige püügikoormuse arvestuse nõuete osas.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud meetmed ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Määruse sätteid rakendatakse ja selle täitmist kontrollitakse kooskõlas kehtiva ühise kalanduspoliitikaga.

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega määratakse 2022. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ kohaselt tuleb kaitsemeetmete vastuvõtmisel võtta arvesse kättesaadavaid teaduslikke, tehnilisi ja majandusnõuandeid, sealhulgas asjakohasel juhul kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning teiste nõuandvate organite aruandeid ja samuti nõuandekomisjonide antud mis tahes nõuandeid.
- (2) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja jaotamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks püügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 4 tuleb kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel järgida kõnealuse määruse artikli 2 lõike 2 kohaseid ühise kalanduspoliitika eesmärke. Lisaks tuleks nende kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse mitmeaastast kava, kehtestada lubatud kogupüük kooskõlas sellises kavas sätestatud eesmärkidega. Vastavalt nimetatud määruse artikli 16 lõikele 1 tuleb kalapüügivõimalused eraldada liikmesriikidele selliselt, iga kalavaru või püügiviisi puhul kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus.
- (3) Määruse (EL) nr 1380/2013 kohaselt tuleks lubatud kogupüük seega kehtestada kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaal-majanduslikke aspekte, ning samal ajal tagada eri kalandussektorite õiglane kohtlemine, pidades silmas ka arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus, eelkõige kohtumistel nõuandekomisjonidega.
- (4) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 15 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019 lossimiskohustust kõikide kalavarude puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, kuid lubatud on ka teatavad erandid. Nimetatud määruse artikli 16 lõikes 2 on sätestatud, et kui kalavaru suhtes kohaldatakse lossimiskohustust, võetakse kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse püütud, mitte lossitud koguseid. Tuginedes liikmesriikide esitatud ühistele soovitudele ning kooskõlas määruse (EL) nr

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

1380/2013 artikliga 15, on komisjon vastu võtnud mitu delegeeritud määrust, milles sätestatakse lossimiskohustuse rakendamise üksikasjad tagasiheite erikavadena.

- (5) Selliste varude puhul, mille suhtes kohaldatakse lossimiskohustust, tuleks arvesse võtta asjaolu, et tagasiheide ei ole enam põhimõtteliselt lubatud. Seepärast peaksid kalapüügivõimalused põhinema Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) nõuandel põhineval kogupüügi näitajal (mitte nõuandel põhineval soovitud püügi näitajal). Kogused, mida võib erandina lossimiskohustusest endiselt tagasi heita, tuleks lahutada nõuandel põhinevast kogupüügi näitajast.
- (6) Teatavaid kalavarusid ei tohi ICESi teadusliku nõuande kohaselt püüda. Kui kõnealuste kalavarude lubatud kogupüük kehtestatakse teaduslikus nõuandes esitatud tasemel, võib kogu saagi, sealhulgas nende varude kaaspüügi täieliku lossimiskohustuse rakendamine tekitada segapüügi puhul püüki piiravate liikide probleemi. Selleks et saavutada õige tasakaal kalapüügi jätkumise vahel, arvestades võimalikke ränki sotsiaal-majanduslikke tagajärgi, ning selle vahel, et vaja on saavutada kõnealuste kalavarude hea bioloogiline seisund, kuigi segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (MSY) tasemel, on asjakohane kehtestada kõnealuste kalavarude jaoks konkreetne kaaspüügi lubatud kogupüük. Kõnealuste lubatud kogupüükide tase peaks aitama vähendada kõnealuste kalavarude kalastussuremust ning pakkuma stiimuleid selektiivsuse suurendamiseks ja soovimatu saagi vältimiseks. Selleks et vähendada nende kalavarude püüki, mille puhul on kehtestatud kaaspüügi lubatud kogupüük, tuleks kalapüügipiirkondades, kus kõnealuseid kalavarusid püütakse, kehtestada kalapüügivõimalused tasemel, mis aitab taastada ohustatud varude biomassi kestlikku taset. Samuti tuleks kehtestada kalapüügivõimalustega lahutamatu seotud tehnilised ja kontrollimeetmed, millega hoitakse ära ebaseaduslikku tagasiheidet.
- (7) Selleks et tagada võimalikult suures ulatuses püügivõimaluste kasutamine segapüügi korral kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikega 2, on asjakohane luua kvootide vahetamiseks kvoodireserv nende liikmesriikide jaoks, kellel ei ole kvote oma vältimatu kaaspüügi katmiseks.
- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/472² kehtestatud läänepiirkonna vete mitmeaastase kava kohaselt tuleb nimetatud määruse artikli 1 lõikes 1 loetletud kalavarude puhul kooskõlas nimetatud määruse artikliga 4 hoida kalastussuremust tasemel, mis vastab nimetatud määruse artiklis 2 määratletud F_{MSY} vahemikele. Harilikult huntahvena (*Dicentrarchus labrax*) üldine kalastussuremus ICESi 8.a ja 8.b rajoonis tuleks seetõttu kehtestada kooskõlas ICESi maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alase nõuandega ja F_{MSY} kõrgeima väärtusega, võttes arvesse tööduslikku ja harrastuskalapüüki ning tagasiheidet. F_{MSY} kõrgeim väärtus on kalastussuremuse tase, mis tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse. Asjaomased liikmesriigid (Prantsusmaa ja Hispaania) peaksid võtma asjakohaseid meetmeid tagamaks, et nende laevastike ja harrastuskalurite põhjustatud kalastussuremus ei ületaks F_{MSY} kõrgeimat väärtust, nagu on nõutud määruse (EL) 2019/472 artikli 4 lõikes 3.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 (ELT L 83, 25.3.2019, lk 1).

- (9) Hariliku huntahvena harrastuspüügi meetmed tuleks samuti säilitada, võttes arvesse sellise püügi märkimisväärsed mõju asjaomastele varudele. Kaasavõetava saagi suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada päevast piirmäära, mis on kooskõlas teadusliku nõuandega. Võttes arvesse piisava selektiivsuse puudumist ja asjaolu, et tõenäoliselt püütakse kehtestatud piirmääradest rohkem isendeid, tuleks välistada seisevõrkude kasutamine. Võttes arvesse keskkonnaalaseid, sotsiaalseid ja majanduslikke asjaolusid, eelkõige rannikuäärsete kogukondade kutseliste kalurite sõltuvust nendest kalavarudest, loodaks nende harilikku huntahvenat käsitlevate meetmetega sobiv tasakaal kutseliste ja harrastuskalurite huvide vahel. Eelkõige võimaldaksid need meetmed harrastuskaluritel tegeleda kalapüügiga, võttes arvesse selle mõju nendele kalavarudele.
- (10) Teadusliku nõuande kohaselt on varilõpuseste (haid ja railased) varude lubatud kogupüük null, sest nende kaitsestaatuse on halb. Tänu nende kõrgele ellujäämismäärale ei põhjusta tagasiheide suuremat kalastussuremust, vaid tagasiheidet peetakse nende liikide kaitsmisel kasulikuks. Seepärast peaks selliste liikide püük olema keelatud. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 4 punkti a kohaselt ei kohaldata lossimiskohustust liikide suhtes, mille püük on keelatud.
- (11) Põhjamere mitmeaastane kava kehtestati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/973³ ning see jõustus 2018. aastal. Läänepiirkonna vete mitmeaastane kava kehtestati määrusega (EL) 2019/472 ja see jõustus 2019. aastal. Kõnealuste kavade artikli 1 lõikes 1 loetletud varude püügi võimalused tuleks kehtestada kooskõlas eesmärkide (F_{MSY} -vahemikud) ja kaitsemeetmetega vastavalt kavades ette nähtud tingimustele. F_{MSY} -vahemikud on kindlaks määratud vastavates ICESi nõuannetes. Kui piisavad teadusandmed ei ole kättesaadavad, tuleks kaaspüügivarude püügi võimalused kehtestada ettevaatusprintsibiil põhinevast lähenemisviisist lähtuvalt, nagu on sätestatud mitmeaastastes kavades.
- (12) Vastavalt Põhjamere mitmeaastase kava artiklile 7, kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et kõnealuse kava artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass on väiksem kui biomassi piirangu piirväärtus (B_{lim}), tuleb võtta täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võivad kõnealused parandusmeetmed hõlmata asjaomase kalavaru sihtpüügi peatamist ning püügivõimaluste piisavat vähendamist selliste kalavarude ja/või muude kalavarude puhul.
- (13) Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varu lubatud kogupüük tuleks kehtestada kooskõlas eeskirjadega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 2016/1627⁴.
- (14) Selliste kalavarude puhul, mille kohta ei ole piisavaid või usaldusväärsed andmeid kalavaru suuruse hindamiseks, tuleks majandamismeetmete võtmisel ja lubatud kogupüügi tasemete määramisel järgida määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 määratletud ettevaatusprintsibiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamereel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

majandamisele, võttes samal ajal arvesse kalavarule omaseid tegureid, eelkõige kättesaadavat teavet kalavaru olukorra muutumise ja segapüügiga seotud aspektide kohta.

- (15) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 847/96⁵ on kehtestatud lubatud kogupüükide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel, sealhulgas ennetuslikku ja analüütilist lubatud kogupüüki käsitlevad paindlikkussätted (artiklid 3 ja 4). Nimetatud määruse artikli 2 kohaselt tuleb nõukogul lubatud kogupüügi kehtestamisel otsustada, milliste kalavarude suhtes ei kohaldata nimetatud määruse artiklit 3 või 4, võttes aluseks eelkõige kalavarude bioloogilise seisundi. 2014. aastal kehtestati määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 9 ühest aastast teise paindliku ülekandmise täiendav mehhanism kõikide lossimiskohustusega hõlmatud varude jaoks. Selleks et vältida liigset paindlikkust, mis kahjustaks mere bioloogiliste ressursside mõistliku ja vastutustundliku kasutamise põhimõtet, takistaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamist ja halvendaks kalavarude bioloogilist seisundit, tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 kohaldatakse analüütilise lubatud kogupüügi suhtes ainult siis, kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast paindlikku ühest aastast teise ülekandmist ei kasutata.
- (16) Kui lubatud kogupüük on eraldatud üksnes ühele liikmesriigile, on asjakohane anda sellele liikmesriigile kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 2 lõikega 1 õigus määrata kõnealuse lubatud kogupüügi maht. Tuleks tagada, et lubatud kogupüügi mahtu kehtestades järgib liikmesriik täielikult ühise kalanduspoliitika põhimõtteid ja eeskirju.
- (17) On vaja kehtestada 2022. aasta püügikoormuse ülemmäärad kooskõlas määruse (EL) 2016/1627 artiklitega 5, 6, 7 ja 9 ning I lisaga.
- (18) Kalapüügivõimaluste täieliku ärakasutamise tagamiseks on asjakohane lubada sama bioloogilise varu puhul paindlikkust teatavate lubatud kogupüügi piirkondade vahel.
- (19) Teatavate liikide, näiteks mõne hailiigi kaitsmist võib tõsiselt ohustada isegi piiratud püük. Seepärast tuleks selliste liikide püügi võimalused nende liikide püügi üldise keelustamisega täielikult lõpetada.
- (20) Metsloomade rändliikide kaitse konventsiooni osaliste 12. konverentsil, mis toimus 23.–28. oktoobri 2017 Manilas, lisati mitu liiki konventsiooni I ja II lisas nimetatud kaitstud liikide loetellu. Seepärast on asjakohane ette näha kõnealuste liikide kaitse seoses kõigis vetes kalastavate liidu kalalaevadega ja liidu vetes kalastavate liitu mittekuuluvate riikide kalalaevadega.
- (21) Käesolevas määruses sätestatud ning liidu kalalaevadele eraldatud kalapüügivõimaluste kasutamine toimub vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009,⁶ eelkõige vastavalt nimetatud määruse artiklitele 33 ja 34, milles käsitletakse saagi ja püügikoormuse registreerimist ning andmete edastamist kalapüügivõimaluste ammendumise kohta. Seetõttu on vaja täpsustada koodid, mida

⁵ Nõukogu 6. mai 1996. aasta määrus (EÜ) nr 847/96, millega kehtestatakse lubatud kogupüükide (TAC) ja kvootide haldamise täiendavad tingimused ühest aastast teise ülekandmisel (EÜT L 115, 9.5.1996, lk 3).

⁶ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

liikmesriigid peavad kasutama käesoleva määrusega hõlmatud kalavarude lossimise kohta komisjonile andmete saatmisel.

- (22) Süvalesta lubatud kogupüük ICESi 1. ja 2. alapiirkonna rahvusvahelistes vetes ei piira liidu seisukohta, mis käsitleb liidu asjakohast osa kõnealuses püügis.
- (23) [Kirde-Atlandi Kalanduskomisjon (NEAFC) võttis oma 2020. aasta koosolekul vastu meetmed kahe meriahvenavaru kaitsmiseks Irmingeri meres ja sellega piirnevates vetes. Lisaks keelas NEAFC kaaspüügi minimeerimiseks kalapüügi piirkonnas, kuhu meriahven koguneb. Kõnealuseid meetmeid, mis põhinevad nullpüüki soovitalval ICESi nõuandel, tuleks rakendada liidu õiguses. NEAFC ei suutnud vastu võtta soovitud meriahvena kohta ICESi 1. ja 2. alapiirkonnas. Kõnealuste kalavarude kohta tuleks lubatud kogupüük kehtestada kooskõlas liidu poolt NEAFCs esitatud seisukohtadega.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast NEAFC aastakoosolekut.]*
- (24) [COVID-19 pandeemia tõttu asendati Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) aastakoosolek 2020. aastal kirj vahetuse teel toimuva otsustusprotsessiga, mis algas 2020. aasta oktoobris ja peaks lõppema 2021. aasta jaanuari alguses. Üks selle otsustusprotsessi peamisi eesmärgi oli võimaldada kehtivate 2020. aastal lõppevate meetmete pikendamist, tehes vajaduse korral väiksemaid tehnilisi kohandusi.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]*
- (25) [Hariliku tuuni varude majandamise kava käsitlevas ICCATi soovitus 19-04 on kehtestatud lubatud kogupüük üksnes 2019. ja 2020. aastaks. ICCATil tuleb veel vastu võtta otsus 2021. aasta lubatud kogupüügi kohta. 2020. aasta otsustusprotsessi arvesse võttes on tehtud ettepanek järgida teaduslikku nõuannet, milles soovitatakse kehtestada lubatud kogupüük eelmise aastaga samas mahus, st 36 000 tonni. Kuigi tundub, et lubatud kogupüügi taseme suhtes ollakse üksmeelel, on oht, et ICCAT ei võta seda ametlikult vastu enne käesoleva määruse vastuvõtmist. Seetõttu tuleks lubatud kogupüük kehtestada sellel tasemel, kuid see tuleks võimalikult kiiresti läbi vaadata, kui ICCAT võtab vastu teistsuguse lubatud kogupüügi.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]*
- (26) [2020. aasta ICCATi otsustusprotsessi käigus esitas liit laiaulatusliku kava, mis sisaldab lubatud kogupüüki, et viivitamata lõpetada lühiuim-makohai ülepüük Põhja-Atlandil, ning mitut meetet suuremuse edasiseks vähendamiseks. Kuna ICCATis puudub konsensus ja asjaomase kalavaru olukord on väga halb ning liit püüab kaks kolmandikku sellest püügimahust, peaks liit kehtestama kõnealuse liigi puhul ühepoolse püügi piirnormi, mis vastaks liidu osale teaduskomitee poolt ICCATi tasandil nõutud piirnormist.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]*
- (27) [ICCATi soovitus 17-04 Põhja-Atlandi pikkuim-tuuni püügikontrolli eeskirja kohta on kehtestatud lubatud kogupüük üksnes ajavahemikuks 2018–2020. ICCATil tuleb veel vastu võtta otsus 2021. aasta lubatud kogupüügi kohta. 2020. aasta otsustusprotsessi arvesse võttes on tehtud ettepanek järgida teaduslikku nõuannet, milles soovitatakse kehtestada praegusel ajutisel püügikontrolli eeskirjal põhinev uus lubatud kogupüük, ning rakendada püügi ja muude piirnormide proportsionaalset suurendamist ainult üheks aastaks. Kuigi tundub, et lubatud kogupüügi taseme suhtes ollakse üksmeelel, on oht, et ICCAT ei võta seda ametlikult vastu enne käesoleva määruse vastuvõtmist. Seetõttu tuleks lubatud kogupüük kehtestada sellel tasemel, kuid see tuleks võimalikult kiiresti läbi vaadata, kui ICCAT võtab vastu teistsuguse

lubatud kogupüügi.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]*

- (28) [2020. aasta otsustusprotsessi arvesse võttes ei ole ICCAT suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, sinise marliini ja valge piikkoonu lubatud kogupüüki veel ametlikult kinnitanud. Kuigi tundub, et lubatud kogupüügi taseme suhtes ollakse üksmeelel, on oht, et ICCAT ei võta seda ametlikult vastu enne käesoleva määruse vastuvõtmist. Seetõttu tuleks lubatud kogupüük kehtestada sellel tasemel, kuid see tuleks võimalikult kiiresti läbi vaadata, kui ICCAT võtab vastu teistsuguse lubatud kogupüügi.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast ICCATi aastakoosolekut.]*
- (29) [Antarktika vete elusressursside kaitse komisjon (CCAMLR) võttis 2020. aasta koosolekul vastu siht- ja kaaspüügiliikide püügi piirnormid ajavahemikuks 1. detsembrist 2020 kuni 30. novembrini 2021. Kalapüügivõimaluste kehtestamisel 2021. aastaks tuleks arvesse võtta kvootide täituvust 2020. aastal.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast CCAMLRi aastakoosolekut.]*
- (30) [India Ookeani Tuunikomisjon (IOTC) säilitas oma 2020. aasta koosolekul varasemalt vastu võetud kaitse- ja majandamismeetmed. Neid meetmeid tuleks liidu õiguses jätkuvalt rakendada.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast IOTC aastakoosolekut.]*
- (31) Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) aastakoosolek peetakse 21. jaanuarist kuni 1. veebruarini 2021. Praegused meetmed peaksid jääma SPRFMO konventsiooni alal ajutiselt kehtima kuni nimetatud aastakoosoleku toimumiseni.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast SPRFMO aastakoosolekut.]*
- (32) [Ameerika Troopikatuunide Komisjon (IATTC) ei jõudnud oma 2020. aasta koosolekul kokkuleppele pikendada kõige viimast troopikatuunide meetet, mis lõppes 31. detsembril 2020. Selle tulemusena ei reguleerita troopikatuuni püüki Vaikse ookeani idaosas alates 1. jaanuarist 2021. Võttes arvesse ühise kalanduspoliitika ettevaatusprintsipi, on asjakohane, et liit jätkab troopikatuuni käsitlevate sätete kohaldamist vastavalt nõukogu määrusele (EL) 2020/123⁷, kuni IATTC lepib kokku uues meetmes.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast IATTC aastakoosolekut.]*
- (33) [Ringhoovuse tuuni kaitse komisjon (CCSBT) kinnitas oma 2020. aasta koosolekul ringhoovuse tuuni lubatud kogupüügi 2021. aastaks 2016. aasta koosolekul vastu võetud tasemel. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast CCSBT aastakoosolekut.]*
- (34) [Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsioon (SEAFO) otsustas oma 2020. aasta koosolekul peamiste oma pädevusvaldkonda kuuluvate liikide osas, et 2021. aastal kohaldatakse 2020. aasta lubatud kogupüüki kuni järgmise, st 2021. aasta koosolekuni. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.] *[Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast SEAFO aastakoosolekut.]*
- (35) [Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjon (WCPFC) pikendas 2020. aasta koosolekul troopikatuuni kaitse- ja majandamismeetmeid. Selles täpsustati ka suursilm-tuuni püüdvatele liidu õngejadalaevadele kohaldatavaid püügi piirnorme.

⁷ Nõukogu 27. jaanuari 2020. aasta määrus (EL) 2020/123, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 25, 30.1.2020, lk 1).

Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.] [*Põhjustust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast WCPFC aastakoosolekut.*]

- (36) [Loode-Atlandi Kalandusorganisatsioon (NAFO) võttis 2020. aastal peetud 42. aastakoosolekul vastu mitu otsust 2021. aasta kalapüügivõimaluste kohta seoses teatavate kalavarudega NAFO konventsiooni ala 1.–4. alapiirkonnas. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.] [*Põhjustust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast NAFO aastakoosolekut.*]
- (37) [India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe (SIOFA) osalisriikide 2020. aastal peetud 7. koosolekul säilitati kokkuleppe kohaldamisalasse kuuluvate kalavarude 2019. aastal vastuvõetud lubatud kogupüügid. Neid meetmeid tuleks rakendada liidu õiguses.] [*Põhjustust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast SIOFA aastakoosolekut.*]
- (38) [9. veebruari 1920. aasta Teravmägede (Svalbardi) kokkuleppe („1920. aasta Pariisi leping“) tagab kõigile selle lepingu osalistele Svalbardi ümbruses võrdse ja mittediskrimineeriva juurdepääsu ressurssidele, sealhulgas seoses püügitegevusega. Liidu seisukoht nimetatud juurdepääsu kohta seoses atlandi arktikakrabi püügi võimalustega Svalbardi ümbritseval mandrilaval on esitatud kahes verbaalnoodis Norrale, vastavalt 26. veebruaril 2021 ja 28. juunil 2021. Et tagada atlandi arktikakrabi varude kasutamine Svalbardi ümbruses viisil, mis on kooskõlas nimetatud lepingu piires selles piirkonnas suveräänseid õigusi ja jurisdiktsiooni omava Norra kehtestatud mittediskrimineerivate majandamisnormidega, on asjakohane määrata kindlaks selliste laevade arv, kellel on selline püük lubatud. Nimetatud püügivõimaluste jaotus liikmesriikide vahel on piiratud 2022. aastaga. Tuletatakse meelde, et liidu esmavastutus kohaldatava õiguse järgimise tagamise eest lasub lipuliikmesriikidel.]
- (39) Vastavalt liidu avaldusele, mis käsitleb liidu vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis,⁸ on vaja määrata kindlaks Venezuela Bolívari Vabariigile liidu vetes riffahvena püügi võimalused.
- (40) Arvestades, et teatavaid sätteid tuleb kohaldada järjepidevalt, ning selleks, et vältida õiguskindlusetust ajavahemikul 2022. aasta lõpust kuni 2023. aastaks kalapüügivõimaluste kindlaksmääramist käsitleva määruse jõustumise kuupäevani, tuleks püügi keelamist ja püügikeeluaegasid käsitlevaid käesoleva määruse sätteid kohaldada jätkuvalt 2023. aasta alguses kuni selle määruse jõustumiseni, millega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused 2023. aastaks.
- (41) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses konkreetsele liikmesriigile loa andmisega eraldatud püügikoormuse haldamiseks kilovatt-päevade süsteemi alusel. Komisjon peaks kõnealuseid volitusi teostama kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁹.

⁸ Nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1565, millega kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks avaldus, mis käsitleb ELi vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis (ELT L 244, 19.9.2015, lk 55).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (42) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses täiendavate merepäevade andmisega püügitegevuse alalise lõpetamise tõttu ning seoses tõhustatud teadusliku vaatlemiskavaga, samuti seoses selliste tabelivormide kehtestamisega, mis on vajalikud liikmesriikide lipu all sõitvate laevade vahelist merepäevade ülekandmist käsitleva teabe kogumiseks ja edastamiseks. Komisjon peaks kõnealuseid volitusi teostama kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (43) Selleks et vältida püügitegevuse katkemist ja tagada liidu kaluritele elatusvahendid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2022, välja arvatud püügikoormuse piiranguid käsitlevad sätted, mida tuleks kohaldada alates 1. veebruarist 2022, ning teatavad konkreetseid piirkondi käsitlevad sätted, mida tuleks kohaldada alates konkreetsest kuupäevast. Olukorra kiireloomulisuse tõttu peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist.
- (44) Teatavad rahvusvahelised meetmed, millega luuakse liidu kalapüügivõimalused või piiratakse neid, võetakse asjakohastes piirkondlikes kalandusorganisatsioonides vastu aasta lõpus ja neid hakatakse kohaldama enne käesoleva määruse jõustumist. Seepärast on vaja, et sätteid, millega neid meetmeid rakendatakse liidu õiguses, kohaldatakse tagasiulatuvalt. Kuna püügihooaeg CCAMLRI konventsiooni alal kestab 1. detsembrist kuni 30. novembrini ning teatavad kalapüügivõimalused või -keelud CCAMLRI konventsiooni alal kehtestatakse seepärast samuti ajavahemikuks, mis algab 1. detsembril 2021, tuleks käesoleva määruse asjakohaseid sätteid kohaldada alates nimetatud kuupäevast. Selline tagasiulatuva kohaldamine ei piira õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna CCAMLRI liikmetel on keelatud püüda CCAMLRI konventsiooni alal kala ilma loata.
- (45) [Kalandussuhteid Gröönimaaga¹⁰ käsitlevas lepingus ja protokollis sätestatud korra kohaselt on ühiskomitee kehtestanud liidule 2022. aastaks kalapüügivõimalused Gröönimaa vetes.] [*Põhjendust ja asjaomaseid sätteid ajakohastatakse pärast asjakohaseid konsultatsioone.*]

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 *Reguleerimisese*

1. Käesoleva määrusega määratakse kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu
2. Lõikes 1 osutatud kalapüügivõimalused hõlmavad järgmist:

¹⁰ Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Taani valitsuse ja Gröönimaa kohaliku valitsuse vaheline kalandusalane partnerlusleping (ELT L 172, 30.6.2007, lk 4) ning protokoll, millega määratakse kindlaks nimetatud lepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus (ELT L 293, 23.10.2012, lk 5).

- a) 2022. aasta püügi piirnormid ning kui käesolevas määruses on nii sätestatud, siis ka 2023. aasta püügi piirnormid;
- b) 2022. aasta püügikoormuse piirangud, välja arvatud II lisas esitatud püügikoormuse piirangud, mida kohaldatakse 1. veebruarist 2022 kuni 31. jaanuarini 2023;
- c) teatavate kalavarude püügi võimalused CCAMLRI konventsiooni alal ajavahemikul 1. detsembrist 2021 kuni 30. novembrini 2022.

Artikkel 2 *Kohaldamisala*

- 1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste laevade suhtes:
 - a) liidu kalalaevad;
 - b) liidu vetes tegutsevad kolmanda riigi laevad.
- 2. Käesolevat määrust kohaldatakse:
 - a) harrastuskalapüügi suhtes, kui sellisele püügile on käesoleva määruse asjaomastes sätetes sõnaselgelt osutatud;
 - b) kaldalt toimuva tööndusliku püügi suhtes.

Artikkel 3 *Mõisted*

Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4 sätestatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi laev“ – kolmanda riigi lipu all sõitev ja kolmandas riigis registreeritud kalalaev;
- b) „harrastuskalapüük“ – mittetöönduslikud püügitoimingud, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;
- c) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse ega jurisdiktsiooni alla;
- d) „lubatud kogupüük“ (TAC) –
 - i) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus püügi puhul, mille suhtes on kehtestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõigetes 4–7 osutatud erand lossimiskohustusest;
 - ii) igast kalavarust aastas püüda lubatud kala kogus igasuguse muu püügi puhul;
- e) „kvoot“ – liidule, liikmesriigile või kolmandale riigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;
- f) „analüütiline hinnang“ – teatava kalavaru olukorra muutumist käsitlev kvantitatiivne hinnang, mis põhineb kalavaru bioloogiat ja kasutust käsitlevatel andmetel, mis on teadusliku läbivaatamise tulemusel hinnatud kvaliteedilt piisavaks, et anda teaduslikke nõuandeid tulevaste püügivõimaluste kohta;

- (g) „võrgusilma suurus“ – kalavõrgu silmasuurus, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/1241¹¹ artikli 6 punktis 34;
- h) „liidu kalalaevade register“ – register, mille on loonud komisjon kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 24 lõikega 3;
- i) „püügipäevik“ – määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 14 osutatud püügipäevik;
- j) „mõõtevahenditega varustatud poi“ – poi, mis on selgelt tähistatud kordumatu viitenumbriga, mis võimaldab tuvastada selle omaniku ja on varustatud satelliitseiresüsteemiga selle asukoha jälgimiseks;
- k) „toimiv poi“ – mis tahes eelnevalt aktiveeritud, sisselülitatud ja merel triivival peibutuspuügivahendil või triivival alusel kasutatav mõõtevahenditega varustatud poi, mis edastab asukohti ja mis tahes muud kättesaadavat teavet, näiteks kajaloodi prognoose;
- l) „F_{MSY} kõrgeim väärtus“ – hinnanguline kalastussuremus, mis teatavate püügitavade ja praeguste keskmiste keskkonnatingimuste juures tagab pikas perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse.

Artikkel 4 *Kalapüügipiirkonnad*

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi püügipiirkondade määratlusi:

- a) „ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 218/2009¹² III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
- b) „Skagerrak“ – geograafiline ala, mis piirneb läänes Hanstholmi majakast Lindesnesi majakani ulatuva joonega ning lõunas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega;
- c) „Kattegat“ – geograafiline ala, mis piirneb põhjas Skageni majakast Tistlarna majakani ja sealt Rootsi ranniku lähima punktini ulatuva joonega ning lõunas Hasenørest Gnibenini, Korshagest Spodsbjergini ja Gilbjerg Hovedist Kullenini ulatuva joonega;
- d) „ICESi 7. alapiirkonna funktsionaalne üksus 16“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
 - 53°30' N 15°00' W,
 - 53°30' N 11°00' W,
 - 51°30' N 11°00' W,

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk p. 105).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

- 51°30' N 13°00' W,
 - 51°00' N 13°00' W,
 - 51°00' N 15°00' W;
- e) „ICESi 8.c rajooni funktsionaalne üksus 25“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
- 43°00' N 9°00' W,
 - 43°00' N 10°00' W,
 - 43°30' N 10°00' W,
 - 43°30' N 9°00' W,
 - 44°00' N 9°00' W,
 - 44°00' N 8°00' W,
 - 43°30' N 8°00' W;
- f) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 26“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
- 43°00' N 8°00' W,
 - 43°00' N 10°00' W,
 - 42°00' N 10°00' W,
 - 42°00' N 8°00' W;
- g) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 27“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
- 42°00' N 8°00' W,
 - 42°00' N 10°00' W,
 - 38°30' N 10°00' W,
 - 38°30' N 9°00' W,
 - 40°00' N 9°00' W,
 - 40°00' N 8°00' W;
- h) „ICESi 9.a rajooni funktsionaalne üksus 30“ – geograafiline ala, mis asub Cádizis lahes ja sellega piirnevates 9.a rajooni vetes ning kuulub Hispaania jurisdiktsiooni alla;

- i) „ICESi 8.c rajooni funktsionaalne üksus 31“ – geograafiline ala, mis asub järgmiste koordinaatidega määratud loksodroomide vahel:
 - 43°30' N 6°00' W,
 - 44°00' N 6°00' W,
 - 44°00' N 2°00' W,
 - 43°30' N 2°00' W;
- j) „Cádiz laht“ – ICESi 9.a rajooni geograafiline ala, mis jääb pikkuskraadist 7°23'48" W ida poole;
- k) „CCAMLRi (Antarktika vete elusressursside kaitse komisjoni) konventsiooni ala“ – nõukogu määruse (EÜ) nr 601/2004¹³ artikli 2 punktis a määratletud geograafiline ala;
- l) „CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 216/2009¹⁴ II lisas kindlaks määratud geograafilised alad;
- m) „IATTC (Ameerika Troopikatuunide Komisjoni) konventsiooni ala“ – Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga¹⁵ moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsioonis kindlaks määratud geograafiline ala;
- n) „ICCATi (Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni) konventsiooni ala“ – rahvusvahelises Atlandi tuunikala kaitse konventsioonis¹⁶ kindlaks määratud geograafiline ala;
- o) „IOTC (India Ookeani Tuunikomisjoni) pädevusalasse kuuluv ala“ – India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepingus¹⁷ kindlaks määratud geograafiline ala;
- p) „NAFO (Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni) püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 217/2009¹⁸ III lisas kindlaks määratud geograafilised alad;

¹³ Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 601/2004, millega sätestatakse teatavad kalastustegevuse suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed Antarktika vete elusressursside kaitse konventsiooni alla kuulavas piirkonnas ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 3943/90, (EÜ) nr 66/98 ja (EÜ) nr 1721/1999 (ELT L 97, 1.4.2004, lk 16).

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

¹⁵ Liit kiitis konventsiooniga ühinemise heaks nõukogu 22. mai 2006. aasta otsusega 2006/539/EÜ Ameerika Ühendriikide ja Costa Rica Vabariigi vahelise 1949. aasta konventsiooniga moodustatud Ameerika Troopikatuunide Komisjoni tugevdamise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 224, 16.8.2006, lk 22).

¹⁶ Liit ühines sellega nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsusega 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

¹⁷ Liit ühines sellega nõukogu 18. septembri 1995. aasta otsusega 95/399/EÜ ühenduse ühinemise kohta India Ookeani Tuunikomisjoni moodustamise lepinguga (EÜT L 236, 5.10.1995, lk 24).

- q) „SEAFO (Atlandi ookeani kaguosa kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis¹⁹ kindlaks määratud geograafiline ala;
- r) „SIOFA (India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe) kokkuleppega hõlmatud piirkond“ – India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppes²⁰ kindlaks määratud geograafiline ala;
- s) „SPRFMO (Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis²¹ kindlaks määratud geograafiline ala;
- t) „WCPFC (Vaikse ookeani lääne- ja keskosa kalanduskomisjoni) konventsiooni ala“ – Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsioonis²² kindlaks määratud geograafiline ala;
- u) „Beringi mere avameri“ – Beringi mere avamere geograafiline ala, mis on kaugemal kui 200 meremiili lähtejoontest, millest mõõdetakse Beringi mere ranniku äärsete riikide territoriaalmere laiust;
- v) „IATTC ja WCPFC konventsiooni alade kattuv piirkond“ – järgmiste koordinaatidega määratletud geograafiline ala:
 - 150° läänepikkust,
 - 130° läänepikkust,
 - 4° lõunalaiust,
 - 50° lõunalaiust.

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 217/2009 Loode-Atlandi piirkonnas kalastavate liikmesriikide saagi ja kalandustegevuse statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 42).

¹⁹ Liit kiitis konventsiooniga ühinemise heaks nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsusega 2002/738/EÜ Euroopa Ühenduse Atlandi ookeani kaguosa kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga ühinemise kohta (EÜT L 234, 31.8.2002, lk 39).

²⁰ Liit kiitis kokkuleppe sõlmimise heaks nõukogu 29. septembri 2008. aasta otsusega 2008/780/EÜ India ookeani lõunaosa kalanduskokkuleppe sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 268, 9.10.2008, lk 27).

²¹ Liit ühines sellega nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsusega 2012/130/EÜ Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel heakskiitmise kohta (ELT L 67, 6.3.2012, lk 1).

²² Liit ühines sellega nõukogu 26. aprilli 2004. aasta otsusega 2005/75/EÜ ühenduse ühinemise kohta Vaikse ookeani lääne- ja keskosa pika rändega kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga (ELT L 32, 4.2.2005, lk 1).

II JAOTIS

LIIDU KALALAEVADE PÜÜGIVÕIMALUSED

I peatükk

Üldsätted

Artikkel 5

Lubatud kogupüük ja selle jaotamine

1. Liidu kalalaevadele liidu vetes ja teatavates vetes väljaspool liitu lubatud kogupüük, selle jaotus liikmesriikide vahel ning asjakohasel juhul sellega funktsionaalselt seotud tingimused on esitatud I lisas.
2. Liidu kalalaevadele võib anda loa kala püüda käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi ulatuses Fääri saarte, Gröönimaa ja Norra kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ning Jan Mayeni ümbruse püügipiirkonnas vastavalt käesoleva määruse artiklis 16 ja V lisa A osas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrmuses (EL) 2017/2403²³ ja selle rakendussätetes esitatud tingimustele.
3. Liidu kalalaevadele võib anda loa püüda kala käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi ulatuses Ühendkuningriigi kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes vastavalt käesoleva määruse artiklis 16 ning määrmuses (EL) 2017/2403 ja selle rakendussätetes esitatud tingimustele.

Artikkel 6

Liikmesriikide kindlaks määratav lubatud kogupüük

1. Teatavate I lisas loetletud kalavarude lubatud kogupüügi määrab kindlaks asjaomane liikmesriik.
2. Liikmesriik määrab lubatud kogupüügi kindlaks järgmiselt:
 - a) see on kooskõlas ühise kalanduspoliitika põhimõtete ja eeskirjadega, eelkõige varude säästva kasutamise põhimõttega,
 - b) ning selle tulemusena kasutatakse varusid
 - i) võimalikult suure tõenäosusega maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, kui analüütiline hinnang on olemas, või
 - ii) vastavalt kalavarude majandamise suhtes võetavale ettevaatusprintsiiibil põhinevale lähenemisviisile, kui analüütiline hinnang puudub või ei ole täielik.
3. Kõik asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile 15. märtsiks 2022 järgmise teabe:
 - a) kindlaksmääratud lubatud kogupüügid;

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 81).

- b) asjaomase liikmesriigi kogutud ja hinnatud andmed, millel kindlaksmääratud lubatud kogupüügid põhinevad;
- c) üksikasjalik teave selle kohta, kuidas kindlaksmääratud lubatud kogupüügid vastavad lõikele 2.

Artikkel 7

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

1. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustusega püüki võib pardal hoida või lossida ainult juhul, kui:
 - a) selle on püüdnud sellise liikmesriigi lipu all sõitvad laevad, millel on kvoot ja see kvoot ei ole ammendatud, või või
 - b) see moodustab osa liidu kvoodist, mis ei ole liikmesriikide vahel ära jaotatud ja kõnealune liidu kvoot ei ole ammendatud.
2. Sihtliiki mittekuuluvate liikide varud, mis on ohututes bioloogilistes piirides ja mille suhtes saab kohaldada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 8 kehtestatud erandit kohustusest arvestada saak asjakohasest kvoodist maha, on kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 8

Kvootide vahetamise mehhanism lubatud kogupüükide puhul vältimatu kaaspüügi korral

1. Selleks et võtta arvesse lossimiskohustuse kehtestamist ja teha teatavate kaaspüükide kvoodid kättesaadavaks nende liikmesriikide jaoks, kellel neid kvote ei ole, kohaldatakse IA lisas kindlaks määratud lubatud kogupüükide suhtes lõigetes 2–5 kindlaks määratud kvootide vahetamise mehhanismi.
2. Igale liikmesriigile eraldatud kvootidest tehakse 6 % tursa lubatud kogupüügist Keldi meres ja Šotimaast läände jäävates vetes ning atlandi merilesta lubatud kogupüügist ICESi 7.h, 7.j ja 7.k rajoonis ning 3 % merlangi lubatud kogupüügist Šotimaast läände jäävates vetes kättesaadavaks kvootide vahetamise reservi jaoks, mis avatakse 1. jaanuarist 2022. Ilma kvootideta liikmesriikidel on kvoodireservile ainuüldne pääs kuni 31. märtsini 2022.
3. Reservist võetud koguseid ei või vahetada ega järgmisesse aastasse üle kanda. Pärast 31. märtsi 2022 antakse kõik kasutamata kogused tagasi neile liikmesriikidele, kes algselt kvootide vahetamise reservi panustasid.
4. Liikmesriik, kellel kvooti ei ole, valib vastu antavad kvoodid IA lisa liites loetletud kalavarudele sätestatud kvootidest, kui ta ei ole reservi panustanud liikmesriigiga kokku leppinud teisiti.
5. Tuleb tagada, et lõikes 4 osutatud kvootidel on samaväärne kaubanduslik väärtus turul kehtiva vahetuskursi või muu vastastikku vastuvõetava vahetuskursi alusel. Alternatiivide puudumise korral määratakse kaubanduslik väärtus kindlaks eelmise aasta keskmiste liidu hindade alusel, lähtudes Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse andmetest.
6. Juhul kui käesoleva artikli lõigetes 2–5 osutatud kvootide vahetamise mehhanism ei võimalda liikmesriikidel oma vältimatut kaaspüüki sarnases ulatuses katta, püüavad liikmesriigid leppida kokku kvootide vahetamises määruse (EL) nr 1380/2013 artikli

16 lõike 8 alusel, tagades et vahetatavad kvoodid oleksid sama kaubandusliku väärtusega.

Artikkel 9

Püügikoormuse piirangud ICESi 7.e rajoonis

1. Artikli 1 lõike 2 punktis b osutatud ajavahemike osas on II lisa esitatud õiguste ja kohustuste tehnilised aspektid, mis on seotud hariliku merikeele varu majandamisega ICESi 7.e rajoonis.
2. Komisjon võib rakendusaktidega eraldada II lisa punkti 7.4 kohase taotluse esitanud liikmesriigile II lisa punktis 5 osutatud päevadele lisaks täiendava arvu merepäevi, mille jooksul võib lipuliikmesriik anda laevale loa viibida ICESi 7.e rajoonis, kui laeva pardal on kindlaksmääratud püügivahendeid. Komisjon võtab kõnealused rakendusaktid vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
3. Komisjon võib rakendusaktidega eraldada taotluse esitanud liikmesriigile ajavahemikul 1. veebruarist 2022 kuni 31. jaanuarini 2023 lisaks II lisa punktis 5 osutatud päevadele kuni kolm päeva, mille jooksul võib laev viibida ICESi 7.e rajoonis tõhustatud teadusliku vaatlemiskava alusel, nagu on osutatud IIA lisa punktis 8.1. Kõnealune eraldis põhineb nimetatud liikmesriigi poolt II lisa punkti 8.3 kohaselt esitatud kirjeldusel ning selle esitamisele järgneval konsultatsioonil STECFiga. Komisjon võtab kõnealused rakendusaktid vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 10

Hariliku huntahvena püüki ICESi 8.a ja 8.b rajoonis käsitlevad meetmed

1. Prantsusmaa ja Hispaania tagavad, et nende töönduslikust ja harrastuskalapüügist tulenev hariliku huntahvena varude kalastussuremus ICESi 8.a ja 8.b rajoonis ei ületa F_{MSY} kõrgeimat väärtust, nagu on nõutud määruse (EL) 2019/472 artikli 4 lõikes 3.
2. Harrastuspüügi, sealhulgas kaldalt toimuva püügi puhul ICESi 8.a ja 8.b rajoonis on lubatud püüda ja endale jätta kõige rohkem kaks harilikku huntahvenat kaluri kohta päevas. Käesolevat lõiku ei kohaldata seisevvõrkudega püügi suhtes, sest seisevvõrkudega ei tohi harilikku huntahvenat püüda ega kinni hoida.
3. Lõige 2 ei piira rangemate riiklike meetmete kohaldamist harrastuskalapüügi suhtes.

Artikkel 11

Kalapüügivõimaluste jaotamist käsitlevad erisätted

1. Käesolevas määruses sätestatud kalapüügivõimaluste jaotamine liikmesriikide vahel ei piira:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohast kalapüügivõimaluste vahetamist;
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 37 kohast mahaarvamist ega ümberjaotamist;
 - c) määruse (EL) 2017/2403 artiklite 12 ja 47 kohast kalapüügivõimaluste ümberjaotamist;
 - d) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohaste lisakoguste lossimist;

- e) määruse (EÜ) nr 847/96 artikli 4 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 9 kohast koguste peatamist;
 - f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 105, 106 ja 107 kohast mahaarvamist;
 - g) käesoleva määruse artikli 17 kohast kvootide ülekandmist ega omavahel vahetamist.
2. Varud, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku või analüütilist lubatud kogupüüki, on määruses (EÜ) nr 847/96 sätestatud lubatud kogupüükide ja kvootide haldamise ühest aastast teise ülekandmise otstarbel kindlaks määratud käesoleva määruse I lisas.
 3. Kui käesoleva määruse I lisaga ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 847/96 artiklit 3 selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse ennetuslikku lubatud kogupüüki, ning kõnealuse määruse artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning artiklit 4 kohaldatakse selliste kalavarude suhtes, mille suhtes kohaldatakse analüütilist lubatud kogupüüki.
 4. Määruse (EÜ) nr 847/96 artikleid 3 ja 4 ei kohaldata, kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 9 sätestatud paindlikku ühest aastast teise ülekandmist.

[Artikkel 12

Põhjamere tursavarude suhtes kohaldatavad parandusmeetmed

1. Püügikeelualad, välja arvatud pelaagiliste püügivahendite jaoks (seinnoodad ja traalid), ning keeluajad on sätestatud IV lisas.
2. Laevadel, mis püüavad põhjatraalide ja nootadega, mille väikseim võrgusilma suurus on ICESi 4.a ja 4.b rajooni puhul vähemalt 70 mm ning ICESi 3.a rajooni puhul vähemalt 90 mm, ning õngejadadega,²⁴ on keelatud püüda kala ICESi 4.a rajooni liidu vetes 58°30'00" põhjalaiusest põhja pool ja 61°30'00" põhjalaiusest lõuna pool ning ICESi 3a.20 rajooni (Skagerrak) ning 4.a ja 4.b rajooni liidu vetes 57°00'00" põhjalaiusest põhja pool ja 5°00'00" idapikkusest ida pool.
3. Erandina lõikest 2 võivad nimetatud lõikes osutatud kalalaevad püüda kala nimetatud lõikes osutatud piirkondades, tingimusel et nad vastavad vähemalt ühele järgmistest kriteeriumidest:
 - a) nende tursapüügi osakaal ei ületa 5 % kogupüügist püügireisi kohta; laevad, mille tursapüügi osakaal ajavahemikul 2017–2019 ei ületanud 5 % kogupüügist, loetakse sellele kriteeriumile vastavaks, kui nad kasutavad ka edaspidi kõnealusel ajavahemikul kasutatud püügivahendit. Selle eelduse võib ümber lükata;
 - b) kasutatakse reguleeritud ja väga selektiivset põhjatraali või noota, mille tulemusena väheneb tursapüük teadusliku uuringu kohaselt vähemalt 30 % võrreldes laevadega, mis püüavad määruse (EL) 2019/1241 V lisa B osa punktis 1.1 määratletud standardsuuruses võrgusilmaga veetavate püünistega. STECF võib selliseid uuringuid hinnata ja negatiivse hinnangu korral ei peeta neid püügivahendeid enam kasutuskõlblikeks käesoleva artikli lõikes 2 osutatud piirkondades;

²⁴

Püügivahendite koodid: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

- c) laevadel, mis kasutavad põhjatraale ja nootasid, mille võrgusilma suurus on vähemalt 100 mm (TR1), kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:
 - i) pauntraalid (*belly trawls*), mille väikseim võrgusilma suurus on 600 mm;
 - ii) traali tõstetud põhjatross (0,6 m);
 - iii) horisontaalne eralduspaneel suure võrgusilmaga selektiivsusaknaga;
 - d) laevade puhul, mis kasutavad põhjatraale ja nootasid, mille võrgusilma suurus on ICESi 4.a rajoonis vähemalt 70 mm ja ICESi 3.a rajoonis vähemalt 90 mm, kuid alla 100 mm (TR2), kasutatakse järgmisi väga selektiivseid püügivahendeid:
 - i) lestalisi ja tursklasi eraldav horisontaalne sortimisvõre, mille võresamm on kuni 50 mm ja millel on vaba väljapääsuava tursklaste jaoks;
 - ii) selektiivtraali paneel, mille ruudukujulise võrgusilma suurus on 300 mm;
 - iii) sortimisvõre, mille võresamm on kuni 35 mm ja millel on vaba väljapääsuava kaladele;
 - e) laevade suhtes kohaldatakse tursapüügi vältimise riiklikku kava, et ruumiliste või tehniliste meetmete või nende kombinatsiooni abil hoida tursapüük jätkuvalt kooskõlas kalastussuremuse määraga, mis vastab kindlaksmääratud püügivõimalustele, mis põhinevad teaduslikus nõuandes esitatud tasemetel. STECF (liikmesriikide puhul) ja asjaomane riiklik teadusasutus (kolmandate riikide puhul) peaksid selliseid kavasid hindama hiljemalt kaks kuud pärast kava rakendamist ning vajaduse korral neid täiendavalt muutma, kui sellistes hinnangutes leitakse, et tursapüügi vältimise riikliku kava eesmärki ei saavutata.
4. Liikmesriigid tõhustavad lõikes 2 osutatud laevade seiret, kontrolli ja järelevalvet, et kontrollida lõikes 3 sätestatud tingimuste täitmist.
5. Käesolevat artiklit ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikliga 25.]

Artikkel 13

Kattegatis tursavarude suhtes kohaldatavad parandusmeetmed

1. Liidu laevad, mis püüavad Kattegatis põhjatraalidega,²⁵ mille võrgusilma suurus on vähemalt 70 mm, kasutavad ühte järgmistest selektiivsetest püügivahenditest:
- a) sortimisvõre, mille võresamm on kuni 35 mm ja millel on vaba väljapääsuava kaladele;
 - b) lestalisi ja tursklasi eraldav sortimisvõre, mille võresamm on kuni 50 mm ja millel on vaba väljapääsuava tursklaste jaoks;
 - c) selektiivtraali paneel, mille ruudukujulise võrgusilma suurus on 300 mm;

²⁵

Püügivahendite koodid: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

- d) kindlaksmääratud väga selektiivne püügivahend, mille tehnilised omadused võimaldavad vastavalt STECFi poolt hinnatud teadusuuringule püüda turska vähem kui 1,5 % saagist, kui see on ainuke püügivahend laeva pardal.
2. Need liikmesriigi projektis osalevad liidu laevad, millel on täielikult dokumenteeritud kalapüügiks vajalik toimiv varustus, võivad püügivahendit kasutada vastavalt määruse (EL) 2019/1241 V lisa B osale. Asjaomased liikmesriigid edastavad kõnealuste laevade nimekirja komisjonile.
3. Käesolevat artiklit ei kohaldata üksnes teadusuuringute eesmärgil toimuvate püügitoimingute suhtes, tingimusel et uuringud toimuvad täielikus kooskõlas määruse (EL) 2019/1241 artikliga 25.

Artikkel 14 *Keelatud liigid*

1. Liidu kalalaevadel on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:
 - a) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 2.a, 3.a ja 7.d rajooni ning ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes;
 - b) harilik limapea (*Beryx splendens*) NAFO 6. alapiirkonnas;
 - c) soomus-astelhai (*Centrophorus squamosus*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - d) portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - e) šokolaadhai (*Dalatias licha*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - f) luits-nokkhai (*Deania calcea*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - g) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus* cf. *flossada* ja *Dipturus* cf. *intermedia*) ICESi 2.a rajooni ning ICESi 3., 4., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - h) suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - i) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi 2.a rajooni ja 4. alapiirkonna liidu vetes ning ICESi 1., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu ja rahvusvahelistes vetes;
 - j) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) kõigis vetes;
 - k) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3.a rajooni liidu vetes;
 - l) laineline rai (*Raja undulata*) ICESi 6. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - m) vaalhai (*Rhincodon typus*) kõigis vetes;
 - n) harilik logardrai (*Rhinobatos rhinobatos*) Vahemeres;

- o) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes, välja arvatud kaaspüügi vältimise programmi puhul, nagu on ette nähtud IA lisas.
- 2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 15
Andmete edastamine

Kui liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 33 ja 34 kohaselt andmed lossimise ja püügikoormuse kohta, tuleb selleks kasutada käesoleva määruse I lisas esitatud kalavarukode.

II peatükk

Load kalapüügiks kolmandate riikide vetes

Artikkel 16
Kalapüügiload

- 1. Kolmanda riigi vetes viibivatele liidu kalalaevadele antavate kalapüügilubade (olemasolu korral) maksimaalne arv on esitatud V lisa A osas.
- 2. Kui üks liikmesriik kannab määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 alusel kvoodi üle teisele liikmesriigile käesoleva määruse V lisa A osas kindlaks määratud püügipiirkondades, tuleb üle anda ka asjaomased kalapüügiload ja teatada sellest komisjonile. Käesoleva määruse V lisa A osas esitatud kalapüügilubade üldarvu püügipiirkonna kohta ei tohi ületada.

III peatükk

Kalapüügivõimalused piirkondlike kalandusorganisatsioonide reguleeritavates vetes

1. JAGU **ÜLDSÄTTED**

Artikkel 17
Kvootide ülekandmine ja vahetamine

- 1. Kui piirkondliku kalandusorganisatsiooni eeskirjade kohaselt on lubatud kvote selle organisatsiooni osaliste vahel üle kanda või vahetada, võib liikmesriik (edaspidi „asjaomane liikmesriik“) seda arutada piirkondliku kalandusorganisatsiooni osalisega ning vajaduse korral kehtestada kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise võimalikud piirid. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile teatise selliste piiride kohta.
- 2. Komisjon võib asjaomase liikmesriigi teatise alusel kinnitada sellise kavandatava kvootide ülekandmise või vahetamise piirid. Kinnitamise korral annab komisjon piirkondliku kalandusorganisatsiooni asjaomasele osalisele põhjendamatut viivitusteta oma nõusoleku kvoodid üle kanda või neid vahetada. Komisjon teavitab piirkondliku kalandusorganisatsiooni sekretariaati kvootide ülekandmisest või vahetamisest vastavalt selle organisatsiooni eeskirjadele.

3. Komisjon teavitab liikmesriike kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.
 4. Kvootide ülekandmise või vahetamisega saadud või liikmesriigile üle kantud kalapüügivõimalusi käsitatakse talle eraldatud või tema püügivõimalustest maha arvestatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmine või vahetamine jõustub kooskõlas piirkondliku kalandusorganisatsiooni osalisega saavutatud kokkuleppe tingimustega või asjakohasel juhul piirkondliku kalandusorganisatsiooni eeskirjadega. Kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega ei tohi see muuta kalapüügivõimaluste jaotust liikmesriikide vahel.
 5. Käesolevat artiklit kohaldatakse kuni 31. jaanuarini 2023, kui tegemist on kvootide ülekandmisega piirkondliku kalandusorganisatsiooni osaliselt liidule ja nende kvootide edasise jaotamisega liikmesriikide vahel.
- [2.–11. jagu ajakohastatakse pärast vastavate piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekuid.]

2. JAGU NEAFCI KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 18 *Meriahvena püügi keeld Irmingeri meres*

Kogu püügitegevus on keelatud järgmiste ülemaailmse geodeetilise süsteemi (WGS84) kohaste koordinaatidega piiratud alal:

Laiuskraad	Pikkuskraad
63°00'	–30°00'
61°30'	–27°35'
60°45'	–28°45'
62°00'	–31°35'
63°00'	–30°00'

3. JAGU ICCATi KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 19 *Püügi-, kasvatamis- ja nuumamisvõimsuse piirangud*

1. Selliste liidu söödaga õngelaevade ja lantpüügilaevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm, piiratakse VI lisa punkti 1 kohaselt.
2. Selliste rannalähedase väikesemahulise kalapüügiga tegelevate liidu kalalaevade arvu, millel on lubatud Vahemeres aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm, piiratakse VI lisa punkti 2 kohaselt.
3. Selliste liidu kalalaevade arvu, mis püüavad kasvatamise eesmärgil Aadria meres harilikku tuuni ja millel on lubatud aktiivselt püüda harilikku tuuni, mille kaal ja

suurus on vahemikus 8 kg / 75 cm ja 30 kg / 115 cm, piiratakse VI lisa punkti 3 kohaselt.

4. Selliste kalalaevade arvu, millel on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardal hoida, ümber laadida, transportida või lossida, piiratakse VI lisa punkti 4 kohaselt.
5. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni püüdmiseks kasutatavate püüniste arvu piiratakse VI lisa punkti 5 kohaselt.
6. Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni kasvatamise ja nuumamise koguvõimsust ning kalakasvandustesse viidava loodusest püütud hariliku tuuni suurimat kogust piiratakse VI lisa punkti 6 kohaselt.
7. Maksimaalset liidu kalalaevade arvu, millel on kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 520/2007²⁶ artikliga 12 lubatud püüda sihtliigina põhjapoolset pikkuim-tuuni, piiratakse käesoleva määruse VI lisa punkti 7 kohaselt.
8. ICCATi konventsiooni alal suursilm-tuuni püüdvate vähemalt 20 meetri pikkuste liidu kalalaevade maksimaalset arvu piiratakse VI lisa punkti 8 kohaselt.

Artikkel 20 *Harrastuskalapüük*

Vajaduse korral eraldavad liikmesriigid ID lisa kohaselt neile eraldatud kvootidest kindla osa harrastuskalapüügiks.

Artikkel 21 *Haid*

1. Suursilm-rebashaide (*Alopias superciliosus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
2. Keelatud on perekonda *Alopias* kuuluvate rebashaide sihtpüük.
3. Sugukonda *Sphyrnidae* (v.a *Sphyrna tiburo*) kuuluvate vasarhaide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud ICCATi konventsiooni alal toimunud püügi korral.
4. Pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
5. Siid-hallhaide (*Carcharhinus falciformis*) pardal hoidmine on keelatud igasuguse püügi korral.

²⁶ Nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 520/2007, milles sätestatakse tehnilised meetmed teatavate pika rändega kalavarude kaitseks ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 973/2001 (ELT L 123, 12.5.2007, lk 3).

4. JAGU

CCAMLRI KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 22

Kihvkalade uurimuslik püük

Liikmesriigid võivad 2022. aastal osaleda kihvkalade (*Dissostichus* spp.) õngejadaga uurimuslikus püügis FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3.a väljaspool riikliku jurisdiktsiooni all olevaid piirkondi. Sellises püügis osaleda kavatsev liikmesriik teavitab sellest CCAMLRI sekretariaati kooskõlas määruse (EÜ) nr 601/2004 artiklitega 7 ja 7a hiljemalt 1. juunil 2022.

Artikkel 23

Kihvkalade uurimusliku püügi piirangud

1. Kihvkalade püük on 2021.–2022. aasta püügihooajal VII lisa tabelis B sätestatud liikide, lubatud kogupüügi ja kaaspüügi piirnormide puhul piiratud nimetatud lisa tabelis A sätestatud liikmesriikide, alapiirkondade ja laevade arvuga.
2. Hailiikide sihtpüük muudel eesmärkidel kui teadusuuringud on keelatud. Kihvkalade püügil juhusliku kaaspüügina püütud haid, eriti noorkalad ja marja heitmiseks valmis emaskalad, lastakse elusana vette tagasi.
3. Kui see on kohaldatav, siis kalapüük mis tahes väikeses uurimisjaotises (SSRU) lõpeb niipea, kui deklareeritud saak ulatub kindlaksmääratud lubatud kogupüügini, ning asjaomases uurimisalas keelatakse püük püügihooaja lõpuni.
4. Kala püütakse võimalikult suures geograafilises ja batümeetrilises ulatuses, et saada püügivõime kindlaksmääramiseks vajalikku teavet ning vältida saagi ja püügikoormuse liiga suurt koondumist. Kuid kui FAO alapiirkondades 88.1 ja 88.2 ning rajoonides 58.4.1, 58.4.2 ja 58.4.3.a on püük artikli 22 kohaselt lubatud, siis on see keelatud 550 meetri sügavusjoonest kõrgemal.

Artikkel 24

Tavalise hiilgevähi püük 2021.–2022. aasta püügihooajal

1. CCAMLRI konventsiooni alal 2021.–2022. aasta püügihooajal tavalist hiilgevähki (*Euphausia superba*) püüda kavatsev liikmesriik teavitab komisjoni sellest hiljemalt 1. mail 2022, kasutades käesoleva määruse VII lisa liite B osas esitatud vormi. Liikmesriikidelt saadud teabe põhjal esitab komisjon teated CCAMLRI sekretariaadile hiljemalt 30. mail 2022.
2. Lõikes 1 osutatud liikmesriikide teade sisaldab teavet, mis tuleb määruse (EÜ) nr 601/2004 artikli 3 kohaselt esitada iga sellise laeva kohta, millele tavalise hiilgevähi püügis osalemiseks luba antakse.
3. CCAMLRI konventsiooni alal tavalist hiilgevähki püüda kavatsev liikmesriik teatab oma kavatsusest üksnes nende laevade kohta, millel on selleks luba ja mis vastavad ühele järgmistest tingimustest:
 - a) laev sõidab teatamise ajal tema lipu all;
 - b) laev sõidab teatamise ajal CCAMLRI mõne teise liikme lipu all, kuid mis püügi ajal sõidab eeldatavalt kõnealuse liikmesriigi lipu all.

4. Kui funktsionaalsetel põhjustel või vääramatu jõu tõttu ei ole käesoleva artikli lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt CCAMLRI sekretariaadile teatatud püügiloaga laeval võimalik osaleda tavalise hiilgevähi püügis, võib liikmesriik anda loa seda asendavale laevale. Sel juhul teavitab asjaomane liikmesriik viivitamata CCAMLRI sekretariaati ja komisjoni ning esitab järgmise teabe:
 - a) täielikud andmed asenduslaeva(de) kohta, sealhulgas määruse (EÜ) nr 601/2004 artikliga 3 ette nähtud teave;
 - b) põhjalik aruanne asendamise põhjuste kohta ning kõik asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
5. Liikmesriik ei luba tavalise hiilgevähi püügis osaleda laevadel, mis on kantud CCAMLRI nimekirja ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegeleva kalalaevana.

5. JAGU

IOTC PÄDEVUSALASSE KUULUV ALA

Artikkel 25

IOTC pädevusalasse kuuluval alal kala püüdvate laevade püügivõimsuse piiramine

1. IOTC pädevusalasse kuuluval alal troopikatuune püüdvate liidu kalalaevade suurim arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus vastab VIII lisa punktile 1.
2. IOTC pädevusalasse kuuluval alal mõõkkala (*Xiphias gladius*) ja pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) püüdvate liidu kalalaevade suurim arv ja nende vastav kogumahutavusena väljendatud püügivõimsus vastab VIII lisa punktile 2.
3. Liikmesriigid võivad lõigete 1 ja 2 kohaselt ühes või teised püügipiirkonnas tegutsevad laevad ümber jaotada, kui nad tõendavad komisjonile, et see muutus ei suurenda asjaomase kalavaru püügi koormust.
4. Liikmesriigid tagavad, et kui kavandatakse püügivõimsuse ülekandmist nende laevastikule, on ülekantavad laevad IOTC poolt lubatud laevade registris või mõne muu tuunipüüki käsitleva piirkondliku kalandusorganisatsiooni laevaregistris. Üle ei tohi kanda selliseid laevu, mis on mõne piirkondliku kalandusorganisatsiooni nimekirjas kui ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga tegelevad laevad.
5. Liikmesriigid võivad oma püügivõimsust suurendada üle lõigetes 1 ja 2 osutatud püügivõimsuse üksnes IOTC-le esitatud arengukavas kehtestatud piiride ulatuses.

Artikkel 26

Triivivad peibutuspüügivahendid ja varustuslaevad

1. Triivivad peibutuspüügivahendid peavad olema varustatud mõõtevahenditega varustatud poidega. Muude poide, näiteks raadiopoide kasutamine on keelatud.
2. Seinnoodalaev ei tohi korraga jälgida rohkem kui 300 toimivat poid.
3. Igale seinnoodalaevale aastas hangitavate mõõtevahenditega varustatud poide maksimaalne arv on 500. Ühelgi seinnoodalaeval ei tohi kunagi olla üle 500 mõõtevahenditega varustatud poi (varus olev poi ja toimiv poi).

4. Varustuslaevade maksimaalne arv on kaks varustuslaeva vähemalt viie seinnoodalaeva kohta, mis kõik sõidavad ühe liikmesriigi lipu all. Käesolevat sätet ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kes kasutavad ainult ühte varustuslaeva.
5. Ühte seinnoodalaeva ei toeta ühelgi ajal rohkem kui üks liikmesriigi lipu all sõitev varustuslaev.
6. Liit ei kanna ühtegi uut või täiendavat varustuslaeva IOTC püügiluba omavate laevade registrisse.

Artikkel 27

Haid

1. Kõigi sugukonda *Alopiidae* kuuluvate rebashaide liikide rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral.
2. Kõigi pikkuim-hallhaide (*Carcharhinus longimanus*) rümpade või nende osade pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine on keelatud igasuguse püügi korral, välja arvatud laevade puhul, mille üldpikkus on alla 24 meetri ning mis teevad püügioperatsioone üksnes selle liikmesriigi majandusvööndis, kelle lipu all nad sõidavad, ja püüavad kala üksnes kohalikuks tarbimiseks.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 28

Merisarviklased

1. Välja arvatud juhul, kui püütud kala tarbivad otse kalurite perekonnad (elatuskalapüük), on liidu kalalaevadel keelatud püüda merisarviklasi (*Mobulidae* sugukond, sh perekonnad *Manta* ja *Mobula*) ning pardal hoida, ümber laadida, lossida, ladustada, müügiks pakkuda või müüa merisarviklaste rümpasid või mis tahes osi.

Erandina esimesest lõigust võib väikesemahulisel kalapüügil (püük seinnotade, ritvõngede, nakkevõrkude, käsiõnge- ja veoõngelaevadega, mis on IOTC püügiluba omavate laevade registris) tahtmatult püütud merisarviklasi lossida kohalikuks tarbimiseks.

2. Kõik kalalaevad, välja arvatud elatuskalapüügiga tegelevad kalalaevad, peavad kohe, kui võrgus, konksu otsas või tekil märgatakse merisarviklasi, need võimaluse korral viivitamata elusana ja vigastamata vette tagasi laskma ning tegema seda nii, et see tekitaks püütud isenditele võimalikult vähe kahju.

6. JAGU

SPRFMO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 29

Pelaagiline kalapüük

1. Üksnes need liikmesriigid, kes tegelesid 2007., 2008. või 2009. aastal SPRFMO konventsiooni alal aktiivselt pelaagilise kalapüügiga, võivad selles piirkonnas püüda pelaagilisi liike kooskõlas IH lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügiga.

2. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid kehtestavad 2022. aastal oma lipu all sõitvate pelaagilisi liike püüdvate laevade kogumahutavuse taseme piirmäärana kõnealusel alal kehtiva liidu kogumahutavuse taseme, st 78 600 GT.
3. Asjaomased liikmesriigid võivad IH lisas kindlaks määratud püügivõimalusi kasutada üksnes tingimusel, et nad saadavad komisjonile hiljemalt järgmise kuu viiendaks päevaks järgmise teabe, mille komisjon edastab SPRFMO sekretariaadile:
 - (a) SPRFMO konventsiooni alal aktiivse kalapüügi või ümberlaadimisega tegelevate laevade nimekiri;
 - (b) laevaseiresüsteemi aruanded;
 - (c) igakuised püügiaruanded;
 - (d) olemasolu korral andmed sadamakülastuste kohta.

Artikkel 30

Põhjapüük

1. Liikmesriigid piiravad 2022. aastal oma laevade põhjapüüki või põhjapüügi koormust SPRFMO konventsiooni alal, piirdudes selle ala nende osadega, kus põhjapüük ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006 toimus, ning hoides püügi ja koormuse aasta keskmise nimetatud ajavahemikul toimunud püügi ja püügikoormusega samal tasemel. Nad võivad sellisest keskmisest rohkem püüda üksnes siis, kui SPRFMO kinnitab nende kava keskmisest rohkem püüda.
2. Liikmesriigid, kes ei ole tõendatult tegelenud põhjapüügiga või kellel ei ole olnud selle püügi koormust SPRFMO konventsiooni alal ajavahemikul 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006, kala püüda ei tohi, välja arvatud juhul, kui SPRFMO kinnitab nende kava püüda kala ilma varasema püügi või püügikoormuseta.

Artikkel 31

Uurimuslik kalapüük

1. Liikmesriigid võivad 2022. aastal osaleda kihvkalade (*Dissostichus* spp.) õngejadaga uurimuslikus kalapüügis SPRFMO konventsiooni alal üksnes siis, kui SPRFMO on kinnitanud nende vastava püügi taotluse koos kalapüügi tegevuskavaga ja võetud kohustusega rakendada andmekogumiskava.
2. Kala püütakse üksnes SPRFMO poolt täpsustatud uurimisjaotistes. Kalapüük on keelatud 750 meetri sügavusjoonest kõrgemal ja 2 000 meetri sügavusjoonest madalamal.
3. Lubatud kogupüük määratakse kindlaks IH lisas. Kala püütakse ühe, maksimaalselt 21 järjestikuse päeva pikkuse püügireisi jooksul, kusjuures ühe loomuse kohta on maksimaalselt 5 000 õngekonksu ja ühe uurimisjaotise kohta on maksimaalselt 20 loomust. Püük tuleb lõpetada lubatud kogupüügi ammendumisel või kui 100 loomust on vette lastud ja pardale hiivatud, olenevalt sellest, kumb juhtub varem.

7. JAGU

IATTC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 32 *Seinnoodapüük*

1. Seinnoodalaevad ei tohi püüda kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*), suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) ega triiptuuni (*Katsuwonus pelamis*) ühel järgmistest püügikeeluaegadest kindlaks määratud piirkondades:
 - a) 29. juulist 2022 (kell 00.00) kuni 8. oktoobrini 2022 (kell 24.00) või 9. novembrist 2022 (kell 00.00) kuni 19. jaanuarini 2023 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:
 - Vaikse ookeani Ameerika rannik,
 - 150° läänepikkust,
 - 40° põhjalaiust,
 - 40° lõunalaiust;
 - b) 9. oktoobrist 2022 (kell 00.00) kuni 8. novembrini 2022 (kell 24.00) järgmiste piiridega määratud alal:
 - 96° läänepikkust,
 - 110° läänepikkust,
 - 4° põhjalaiust,
 - 3° lõunalaiust.
2. Lipuliikmesriigid teatavad komisjonile iga laeva jaoks vastavalt lõike 1 punktile a valitud keeluaaja enne 1. aprilli 2022.
3. IATTC konventsiooni alal tuuni püüdvad seinnoodalaevad hoiavad pardal ja seejärel lossivad või laadivad ümber kogu kulduim-tuuni, suursilm-tuuni ja triiptuuni saagi.
4. Lõiget 3 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - a) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu;
 - b) kui reisi lõpuosa viimase püügikorraga püütud tuuni mahutamiseks ei pruugi olla piisavalt vaba lastiruumi.

Artikkel 33 *Triivivad peibutuspüügivahendid*

1. Seinnoodalaev ei tohi IATTC konventsiooni alal korraga kasutada rohkem kui 450 aktiivset peibutuspüügivahendit. Peibutuspüügivahend loetakse aktiivseks, kui see on merel kasutusele võetud, hakkab edastama oma asukoha kohta teavet ja seda jälgib laev, selle omanik või käitaja. Peibutuspüügivahendi võib aktiveerida üksnes seinnoodalaeva pardal.

2. 15 päeva jooksul enne artikli 32 lõike 1 punktis a osutatud valitud keeluaja algust peab seinnoodalaev IATTC konventsiooni alal
 - (a) hoiduma peibutuspüügivahendite kasutamisest;
 - (b) korjama merest välja sama arvu peibutuspüügivahendeid, kui ta algselt kasutas.
3. Liikmesriik esitab komisjonile igakuiselt päevade kaupa IATTC nõutud aruande kõigi aktiivsete peibutuspüügivahendite kohta. Aruanded esitatakse vähemalt 60 päeva, aga mitte rohkem kui 75 päeva pärast deklareeritava kuu lõppu. Komisjon edastab selle teabe viivitamata IATTC sekretariaadile.

Artikkel 34

Suursilm-tuuni püügi piirnormid õngejadapüügil

Kõigi liikmesriikide suursilm-tuuni aastane kogupüük õngejadalaevadega IATTC konventsiooni alal on ette nähtud IL lisas.

Artikkel 35

Pikkuim-hallhaide püügi keeld

1. IATTC konventsiooni alal on keelatud püüda pikkuim-hallhaisid (*Carcharhinus longimanus*) ning nimetatud alal püütud pikkuim-hallhaide rümpasid või mis tahes osi pardal hoida, ümber laadida, lossida, ladustada, müügiks pakkuda või müüa.
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja laeva käitajad peavad need isendid viivitamata vette tagasi laskma.
3. Laeva käitajad peavad:
 - a) registreerima vette tagasi lastud kalade arvu ja märkima nende seisukorra (surnud või elus);
 - b) edastama punktis a märgitud teabe liikmesriigile, mille kodanikud nad on. Liikmesriigid edastavad eelmise aasta jooksul kogutud teabe komisjonile 31. jaanuariks.

Artikkel 36

Merisarviklaste püügi keeld

IATTC konventsiooni alal on liidu kalalaevadel keelatud püüda merisarviklasi (*Mobulidae* sugukond, sh perekonnad *Manta* ja *Mobula*) ning pardal hoida, ümber laadida, lossida, ladustada, müügiks pakkuda või müüa merisarviklaste rümpasid või mis tahes osi. Kohe kui nad märkavad, et nad on püüdnud merisarviklasi, peavad nad need kalad võimaluse korral viivitamata vette tagasi laskma elusana ja vigastamata.

8. JAGU

SEAFO KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 37

Süvamerehaide püügi keeld

SEAFO konventsiooni alal on keelatud järgmiste süvamerehaide sihtpüük:

- a) tont-musthai (*Apristurus manis*),

- b) sile tumehai (*Etmopterus bigelowi*),
- c) lühisaba-tumehai (*Etmopterus brachyurus*),
- d) suur tumehai (*Etmopterus princeps*),
- e) ühtlane tumehai (*Etmopterus pusillus*),
- f) railased (*Rajidae*),
- g) harilik samethai (*Scymnodon squamulosus*),
- h) *Selachimorpha* seltsi kuuluvad süvamerehaid,
- i) harilik ogahai (*Squalus acanthias*).

9. JAGU WCPFC KONVENTSIOONI ALA

Artikkel 38

Suursilm-tuuni, kulduim-tuuni, triiptuuni ja Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni püügi tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et seinnoodalaevadele avamerel WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, ei ületa suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*), kulduim-tuuni (*Thunnus albacares*) ja triiptuuni (*Katsuwonus pelamis*) püügiks eraldatud päevade arv 403 päeva.
2. Liidu kalalaevad ei tohi püüda Vaikse ookeani lõunaosas pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*) WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool.
3. Liikmesriigid tagavad, et 2022. aastal ei püüta suursilm-tuuni (*Thunnus obesus*) õngejadalaevadega rohkem, kui IG lisa tabelis sätestatud piirnormid.

Artikkel 39

Peibutuspüügivahenditega püüki käsitlevad meetmed

1. WCPFC konventsiooni ala selles osas, mis asub 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel, on seinnoodalaevadel keelatud kasutada või üles seada peibutuspüügivahendeid vahemikus 1. juulist 2022 (kell 00.00) kuni 30. septembrini 2022 (kell 24.00).
2. Lisaks lõikes 1 sätestatud keelule on 20° põhjalaiuse ja 20° lõunalaiuse vahel asuva WCPFC konventsiooni ala avamerel keelatud üles seada peibutuspüügivahendeid veel kahe lisakuu jooksul: kas 1. aprillist 2022 (kell 00.00) kuni 31. maini 2022 (kell 24.00) või 1. novembrist 2022 (kell 00.00) kuni 31. detsembrini 2022 (kell 24.00).
3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
 - a) reisi lõpuosas, kui laeval ei ole piisavalt vaba lastiruumi kogu püütud kala mahutamiseks;
 - b) kui kala on inimtoiduks kõlbmatu muudel põhjustel kui alamõõdulisuse tõttu;
 - c) kui külmutusseadmetel tekib tõsine rike.
4. Liikmesriigid tagavad, et ükski nende seinnoodalaev ei kasutaks ühelgi ajal merel rohkem kui 350 peibutuspüügivahendit, millel on mõõtevahenditega varustatud aktiveeritud poi. Poi aktiveeritakse ainult laeva pardal.

5. Kõik lõike 1 kohases WCPFC konventsiooni ala osas püügiga tegelevad seinnoodalaevad hoiavad pardal ning laadivad ümber ja lossivad kõik püütud suursilm-tuunid, kulduim-tuunid ja triiptuunid.

Artikkel 40

Mõõkkala püügiks luba omavate liidu kalalaevade maksimaalne arv

WCPFC konventsiooni alal 20° lõunalaiusest lõuna pool asuvates piirkondades mõõkkala (*Xiphias gladius*) püügiks luba omavate liidu kalalaevade maksimaalne arv on esitatud IX lisas.

Artikkel 41

Mõõkkala püügi piirnormid õngejadapüügil 20° lõunalaiusest lõuna pool

Liikmesriigid tagavad, et mõõkkala (*Xiphias gladius*) püük õngejadadega 20° lõunalaiusest lõuna pool ei ületa 2022. aastal IG lisas sätestatud piirmäära. Samuti tagavad liikmesriigid, et selle meetme tulemusel ei kandu mõõkkala püügikoormus 20° lõunalaiusest põhja poole.

Artikkel 42

Siid-hallhaid ja pikkuim-hallhaid

1. WCPFC konventsiooni alal on keelatud pardal hoida, ümber laadida, lossida või ladustada järgmiste liikide rümpasid või nende osi:
 - a) siid-hallhaid (*Carcharhinus falciformis*),
 - b) pikkuim-hallhaid (*Carcharhinus longimanus*).
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

Artikkel 43

IATTC ja WCPFC konventsiooni alade kattuv piirkond

1. Laevad, mis on kantud üksnes WCPFC registrisse, peavad järgima käesolevas jaos sätestatud meetmeid, kui nad püüavad kala IATTC ja WCPFC konventsiooni alade kattavas piirkonnas
2. Laevad, mis on kantud nii WCPFC kui ka IATTC registrisse, samuti laevad, mis on kantud üksnes IATTC registrisse, peavad järgima artikli 32 lõike 1 punktis a, artikli 32 lõigetes 2, 3 ja 4 ning artiklites 33, 34 ja 35 sätestatud meetmeid, kui nad püüavad kala IATTC ja WCPFC konventsiooni alade kattavas piirkonnas.

10. JAGU BERINGI MERI

Artikkel 44

Kalapüügikeeld Beringi mere avamerel

Beringi mere avamerel on keelatud püüda vaikse ookeani mintaid (*Gadus chalcogrammus*).

11. JAGU

SIOFA KOKKULEPPEGA HÕLMATUD PIIRKOND

Artikkel 45

Põhjapüügi piirangud

Liikmesriigid tagavad, et nende lipu all sõitvad laevad, mis püüavad kala SIOFA kokkuleppega hõlmatud piirkonnas:

- a) piiravad oma iga-aastast põhjapüügi koormust ja saaki nende aastate keskmisele aastasele tasemele, mil nende laevad kõnealuses piirkonnas tegutsesid, vaatlusperioodi jooksul, mille kohta on olemas komisjonile deklareeritud andmed;
- b) ei laienda põhjapüügi koormuse ruumilist jaotust, välja arvatud õngejadade ja mõrdade kasutamise meetodid, kaugemale piirkondadest, kus viimastel aastatel püük toimus;
- c) ei tohi kalastada IK lisas kindlaks määratud Atlantis Banki, Corali, Fools Flati, Middle of Whati ja Walter's Shoali ajutistel kaitsealadel, välja arvatud püük õngejadade ja lõkspüünistega ning tingimusel, et kõnealustes piirkondades kala püüdes peab alati pardal olema teadusvaatleja.

III JAOTIS

KOLMANDATE RIIKIDE LAEVADE KALAPÜÜGIVÕIMALUSED LIIDU VETES

Artikkel 46

Norra lipu all sõitvad kalalaevad ja Fääri saartel registreeritud kalalaevad

Norra lipu all sõitvatele kalalaevadele ja Fääri saartel registreeritud kalalaevadele võib anda loa püüda liidu vetes kala käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi piires ning käesolevas määrukses ja määruse (EL) 2017/2403 III jaotises sätestatud tingimustel.

Artikkel 47

Ühendkuningriigi lipu all sõitvad, Ühendkuningriigis registreeritud ja Ühendkuningriigi kalandusametilt püügiloa saanud kalalaevad

Ühendkuningriigi lipu all sõitvatele, Ühendkuningriigis registreeritud ja Ühendkuningriigi kalandusametilt püügiloa saanud kalalaevadele võib anda loa püüda liidu vetes kala käesoleva määruse I lisas kindlaks määratud lubatud kogupüügi piires ning käesolevas määrukses ja määruse (EL) 2017/2403 III jaotises sätestatud tingimustel.

Artikkel 47a

Kvootide ülekandmine ja vahetamine Ühendkuningriigiga

- (2) Kvootide ülekandmine või vahetamine liidu ja Ühendkuningriigi vahel toimub kooskõlas lõigetega 2–4.
- (3) Liikmesriik, kellel on kavas kvote Ühendkuningriigile üle kanda või Ühendkuningriigiga vahetada, võib Ühendkuningriigiga arutada kvootide ülekandmise või vahetamise piire. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile teatise selliste piiride kohta.

- (4) Kui komisjon kinnitab asjaomase liikmesriigi teatise alusel lõikes 2 osutatud kvootide ülekandmise või vahetamise piirid, annab ta põhjendamatu viivitusega oma nõusoleku kvoodid üle kanda või neid vahetada. Komisjon teavitab Ühendkuningriiki ja liikmesriike kvootide kokkulepitud ülekandmisest või vahetamisest.
- (5) Ühendkuningriigilt saadud või Ühendkuningriigile üle kantud kvooti, mille suhtes on kokku lepitud kvootide ülekandmine või vahetamine, käsitatakse asjaomasele liikmesriigile eraldatud või eraldatud kogusest maha arvestatud kvoodina alates hetkest, mil kvootide ülekandmisest või vahetamisest on lõike 3 kohaselt teavitatud. Kooskõlas püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttega ei tohi selline kvootide vahetamine muuta kalapüügivõimaluste jaotust liikmesriikide vahel.

Artikkel 48

Venezuela lipu all sõitvad kalalaevad

Venezuela lipu all sõitvate kalalaevade suhtes kohaldatakse käesolevas määruses ja määruse (EL) 2017/2403 III jaotises sätestatud tingimusi.

Artikkel 49

Kalapüügiload

Liidu vetes kala püüdvatele kolmanda riigi kalalaevadele antavate kalapüügilubade maksimaalne arv on esitatud V lisa B osas.

Artikkel 50

Püügi ja kaaspüügi lossimise tingimused

Artiklis 7 sätestatud tingimusi kohaldatakse kolmandate riikide selliste laevade püügi ja kaaspüügi suhtes, mis püüavad kala artiklis 49 osutatud lubade alusel.

Artikkel 51

Keelatud liigid

1. Kolmandate riikide laevadel on liidu vetes keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida ja lossida järgmisi liike:
 - a) täht-sünkrai (*Amblyraja radiata*) ICESi 2.a, 3.a ja 7.d rajooni ning ICESi 4. alapiirkonna liidu vetes;
 - b) sileda tiibrai (*Dipturus batis*) kompleks (*Dipturus cf. flossada* ja *Dipturus cf. intermedia*) ICESi 2.a rajooni ning ICESi 3., 4., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - c) õngejadadega püütud supi-nugishai (*Galeorhinus galeus*) ICESi 2.a rajooni ning ICESi 1., 4., 5., 6., 7., 8., 12. ja 14. alapiirkonna liidu vetes;
 - d) šokolaadhai (*Dalatias licha*), luits-nokkhai (*Deania calcea*), soomus-astelhai (*Centrophorus squamosus*), suur tumehai (*Etmopterus princeps*) ja portugali süvahai (*Centroscymnus coelolepis*) ICESi 2.a rajooni ning ICESi 1., 4. ja 14. alapiirkonna liidu vetes;
 - e) harilik heeringahai (*Lamna nasus*) liidu vetes;
 - f) ogarai (*Raja clavata*) ICESi 3.a rajooni liidu vetes;

- g) laineline rai (*Raja undulata*) ICESi 6., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes;
 - h) harilik logardrai (*Rhinobatos rhinobatos*) Vahemeres;
 - i) vaalhai (*Rhincodon typus*) kõigis vetes;
 - j) harilik ogahai (*Squalus acanthias*) ICESi 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. ja 10. alapiirkonna liidu vetes.
2. Lõikes 1 osutatud liikide isendite juhupüügi korral ei tohi neid kahjustada ja nad tuleb viivitamata vette tagasi lasta.

IV JAOTIS LÕPPSÄTTED

Artikkel 52 *Komiteemenetlus*

1. Komisjoni abistab määrusega (EL) nr 1380/2013 asutatud kalanduse ja vesiviljeluse komitee. See komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 53 *Üleminekusäte*

Artikleid 10, 12, 13, 14, 21, 27, 28, 35, 36, 37, 42, 44 ja 51 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka 2023. aastal, kuni jõustub määrus, millega määratakse kindlaks kalapüügivõimalused 2023. aastaks.

Artikkel 54 *Jõustumine*

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022.

Artikleid 22, 23 ja 24 ning VII lisa sätteid selles lisas osutatud kalavarude püügi võimaluste kohta CCAMLRi konventsiooni alal kohaldatakse alates 1. detsembrist 2021.

II lisas esitatud püügikoormuse piiranguid käsitlevaid sätteid kohaldatakse alates 1. veebruarist 2022 kuni 31. jaanuarini 2023.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja